

שיבת ציון

מ פ ר ט ט כ ו	
שם במקור	Luciana
שם צופן	← אורה
שנת בנייה	← 1946
סוג כלי השיט	← ספינת משא עשויה עץ, ממש אחד, מידותיה: אורך 121 רגל; רחב 28 רגל, עומק 13 רגל
חפוסה/הדוזק	← 287 טון
הנעה	← מנוע דיזל איטלקי אנסלדו
מהירות	← 7 קשר

ההיסטוריה של הספינה: נבנתה באיטליה והיתה רשומה בגנאה. שימשה להובלת משאות לאורך החופים בתקופת המלחמה.

רכש והכנה

המוסד לעלייה ב. באמצעות איש קשר מקומי של המוסד. איטליה.
מאיטליה לצרפת.
הבריטים ידעו על הימצאות הספינה בנמל תחכנה. מרסיי.
מקומיים, אנשי המוסד ובראשם גדע שוחט.
על חסיפון בנו קונסטרוקציה ובה דרגשים ללינה. המתקן גרם לאי יציבות ולחוסר אפשרות לחסוות את סוג הספינה ומטרת הפלגתה. הוכנו שתי סירות הצלה ל-20 איש כל אחת, וכן 20 טון מים ל-20 יום, מזון ל-23 יום, דלק ל-18 יום.

הרכש:
מקום הרכישה:
נתיב שיט לנמל ההכנה:
גילוי בריטי בשלב זה:
נמל הכנה:
צוות הכנה:
ארגון הספינה להעפלה:

צוות ומלווים

דוד מימון - פלייט.
לא היו.
מייק הררי.
אלחוט מורס.
איטלקי.
שבעה איטלקים - קצין ראשון, שני מלחים, ארבעה מכוטאים.

מפקד הספינה:
מלווים נוספים:
גדיעוני:
מכשירי קשר:
רב חובל:
צוות הספינה:

העלאת המעפילים

ב-10 ביולי 1947 בשעות אחר הצהריים יצאה הספינה ממרסיי לכיוון אלג'יר. בנמל הצטרף אליהם מדריך, וסוכם שתמתין להם סירה שתאותת להם כשיגיעו, כדי לסמן את מקום ההעמסה. ב-14 ביולי הגיעה לחוף צפון אפריקה. בתוף, 19 קיימ מערבית לנמל אלג'יר.
השלטונות הצרפתיים שיתפו פעולה, ובליל ההעמסה לא היו מאוישות נקודות המשמר לאורך החוף.

נתיב שיט לנמל ההעמסה:
נמל ההעמסה:
יחס שלטונות:

מספר המצפילים : 411	
מוצא ושייך תנועתי :	אלג'יריה, רובם ללא שייך תנועתי. חלק חברי תנועת 'דרור'. מהם 120 ילדים ותינוקות. השאר גילאים שונים.
מנהיגות מצפילים :	בקבוצת חברי 'דרור' בלט הזוג מאיר ושושנה.
מחנה המצפילים :	בעיירה ברקי.
דרך הגעה לאזור ההעמסה :	במכוניות פרטיות של יהודי הקהילה, מברקי למפרץ.
ההעלאה :	ב-14 ביולי הגיעה הספינה אל מול חוף אלג'יר. במשך אותו יום הסתובבה.
	ב-15 ביולי בלילה נראה נצנוץ חלש מהחוף. הסירה שהיתה אמורה להמתין לא הגיעה. במקום זה אותנו לספינה מבית החרושת ללבנים, שהיה באזור ההעמסה.
	ההעמסה התבצעה באמצעות סירות שנשכרו מדייגים ערבים. היה אי סדר בהעמסה, מפני שרק שתי סירות משוטטים קטנות פעלו. ההעמסה החלה ב-23:00 ונמשכה עד 02:00. האנשים לא היו מאורגנים ומושמעים, מפני שלא הודרכו לקראת הצפוי להם.
ארגון הספינה :	בעזרת מדריכי התנועה חולקו תפקידים על הספינה.

ההפלגה

תאריך הפלגה ושעה :	16 ביולי 1947 לפנות בוקר.
נתיב ההפלגה :	הספינה יצאה בחשאי ללא בעיות, בנתיב כף בון, כף מטפן, דרום כרתים, חיפה.
אירועים בדרך :	לא היו אירועים מיוחדים. הספינה אמורה היתה להיפגש עם "יד חללי גשר א-זיבי" ליד כף סידרוס בכרתים, כדי להעביר אליה חלק מהמעפילים. בגלל תקשורת לקויה וחוסר מכשירי ניווט לא התקיימה הפגישה.

עימות עם הבריטים

גילוי ולייח בריטי :	הבריטים ידעו על ההכנות בנמל מרסיי, לכן הציבו משחתת במיצר מסינה כדי לעקוב אחר כיוון הפלגתה, וכן הפעילו סיור אווירי בין סיציליה לכף בון. יום לפני הגיעם לכף בון חג מעליהם מטוס. האנשים ירדו מתחת לסיפון, אך המבנה על הסיפון משך תשומת לב. למחרת הגיעה משחתת, אך לא ענו לקריאותיה, והיא המשיכה ללוות את שיבת ציון. שלוש משחתות נוספות הצטרפו ללוות את הספינה.
הכנות לעימות והוראות :	החלו לבנות מכשולים מלוחות עץ, והכינו בקבוקים, קופסאות שימורים וחפצים שונים, כדי להשליך על הבריטים. על הסיפון נמרחה מרגרינה. האנשים חולקו לקבוצות ונקבעה תוכנית הגנה. נעשו פעולות הסברה, מפני שהמעפילים חששו מעימות אלים והעדיפו לשוט לקפריסין.
העימות :	במרחק חמישה מיל מנמל חיפה נגחה אחת המשחתות את הספינה. הגיעה הוראה מפורשת מהארץ לא להתנגד בגלל התינוקות שבספינה. ב-22 ביולי עלו הבריטים לספינה ובאמצעות מקלות ונשק השתלטו עליה. המנוע חובל כדי לעכב את ההשתלטות, ולמנוע הפלגה לקפריסין. ב-03:00 נותק הקשר. לאחר ההשתלטות, ב-04:00, נגרה הספינה לנמל חיפה.
הורדה :	תוך התנגדות פסיבית במזח בנמל הועברו האנשים לאמפייר שאלטר.

חילוץ מלווים

הוראות והכנות לחילוץ :	עם גמר ההשתלטות נכנסו המלווים לסליק.
החילוץ :	חולצו בעזרת פועלי הניקיון, שבאו לנקות את הספינה לאחר פינויה.

תוצאות

נפגעים :	אין.
לאן הגיעו המעפילים :	לקפריסין.

23.7.47

2350

מ - ש"צ

תאריך 23 שעה 0830 צפון 3600 מזרח 2241 מהירות 140 קודם 0659 ? הים שקט

.7.47

2130

מפ 80

ל - ארנון
מ - יסעד

חודיעו לאורך וחומה על המצב על כל המלווים להשאר עם המפעילים ולא לנסות לרדת מצל חומי. להשמיד כל הניירות על הכלים. לדאוג שבדוגה תספיק אורה וחומה לא תוכלנה להסיע המפעילים חזרה למערב על המפעילים להתגבר בכל כוח להורדתם אצל בנימין ואשלט

24.7.47
25.7.47

1910
1625

ל - אורה וחומה
מ - ארנון

1. / בדכתנו וברכת הישוב שלוחה לכס
2. / האם המטחית מלווה אותכם. מתשובתכם תלויה קביעת מקום העבודה
3. / היש לכם קשר עם הספינה שניה.
4. / 4500 מעפילי האניה שקדמכם חועברו לפנאט שבוע לשלוש אניות ברוש לפי הודעת הממשלה הוחזרו לצרפת, ארץ מוצאם. ממשלת מרשת הודיע שלא תתן להורידם בכוח. דאגנו שלא ימצא עולה שירד מרצון. טרם ידוע גודלם
5. / תעשו הבל, עד כדי חבלה בטכונות, למנוע מהאויב מלכוון את ספינתכם לכל מקום אחד מלבד חומי הארץ.
6. / באם תועברו בכוח לאניות גירוש בחיפה או במקום אחד על כל המלווים להצטרף למשלוח ולא לנסות לרדת.
7. / תדאגו שאף אחד מהעולים לא יודיע את ארץ המוצא או נתיבותו.
8. / באם האויב יצליח להביאכם לחוף אתם תתנגדו לרדת מהאניה. כמו כן תתנגדו להעברה לאניות גירוש בכל מקום.
9. / על התנהגותכם בזמן חגיגות על ידי האויב תקבלו עונשויות

25.7.47

0830

שקט

ל - ארנון
מ - ש"צ

תאריך 25 שעה 0600 צפון 3358 מזרח 2725 מהירות 100 קודם 063 ? הים בינוני

25.7.47
26.7.47

1430
0250

ל - כלים (אורה וחומה)
מ - ארנון

1. / בהתחשב עם המסיבות שהסברנו במברקים הקודמים אל תתנגדו בלב ים. שטרו כוחותיכם להתנגדות נמרצת בזמן בהעברת לאניות הגירוש או בזמן שינסו להורידכם בכוח בחוף אחר

./

14/4
85
ת.ת.

4/4

16.7.47
17.7.47

2156

מס' 52

ל - ארנון
מ - יסער

נסיין הקים הבוקר מחנה לארבע מאות איש ע"ש ישיבת ציון
פרטים תקבלו מסידוני

19.7.47

1950

מס' 42

ל - ארנון
מ - ליאונרד

ישיבת ציון מודיעה: בשעה 0600 התחילה מלוח אותנו
משהיתה. שאלה אותנו ללאומיות לא ענינו

21.7.47

2242

מס' 65

ל - ארנון
מ - יסער

ישיבת ציון מודיעה, כי משהיתה מלוח אותה.

מנימי

מפי שמעון (ראה את אנשינו בפריז בסוכ"ס 19.7.47)

1 / אורה מלוח משהיתה, הפליגה מאטלס ביום ג' 15.7 בערב

2 / החומה הפליגה ביום ד' 16.7.47 בערב. החומה לא הועה לליאונרד.
האנשים הובאו לחומה ע"י שני כלים אחרים. ההעמסה היתה ע"י קורסיקה
בלב ים

בס לאורה ובס לחומה אין מספר מלא של אנשים.
ניתנה הוראה להעביר מאורה לחומה גם כשהמשהיתה תפסין ללוח.
השיקול הוא שהסיכון איננו גדול וצריך פעם לעשות נסיון אורה
תתן סימני ס.א.ו.ס. והחומה כאילו תציל את אנשיה.

אין עדיין קשר בין החומה ואורה

16.7.47
22.7.47

מס' 34

מתוקן!

מ - אצל סידני

המכונה ישיבת ציון יצאו בה בערך ארבע מאות עולים ביניהם מאה
תינוקות. פרטים כנראה עליה אוכל לעשרם ושלושה ימים, מים לעשרים
יום, דלק 18 יום. מהירות: ששה עד שבעה קשרים, טיינת מוטור בת פרש
אחד, בניין ירוק אפור על כל הסיפון. מניסת דגל בנימין. שתי סירות הא
לעשרים איש, חמש מאות חבורות הצלה. המלוח דוד סימון הגדעוני
סייק. לא ידוע לנו אם יתוסף עוד מלוח כאשר יצא. על הסיפון בנוי
מעקה ברזל וכמו בן קנינה אפורה

מ/מ

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות עיון וחינוך.

22 / אקטמו אנו קשר עד קצה יכולתכם. למי הנסיון אשר להשתמש במכשיר גם כשהוא על האניה. את נירות הקשר תשמידו לפני עלות האויב. על הפסקת הקשר מצדכם אודיענו בסימני הפסקה.

23 / רצוי שתכינו מקום סתר בשביל מקסימום העובדים הזרים בתוספת איש אחד נכס.

על המסתגרים להצטייד במסכות גז ובאוכל ומים ליומיים עליהם להיות לבושים בגדי עבודה נוסח ארץ ישראל. הם יוכלו להתגלות רק אחרי שיעלו אנשינו לנקוי הספינה. תזהו אותם ע"י שירת עברית. הודיעונו מקום ההסתרה.

2577247

2143

שקט

מ - ש.צ.א.

תאריך 25 שעה 1430 צפון 3346 מזרח 2825 מהירות 10 קורס 08 הים בינוני

2143

שקט

ל - ארנון
מ - ש.צ.א.

אנו אנו אוכל ומים לחמסה ימים. דלק לשמונה ימים.

1900
2150

ל - ארנון
מ - ש.צ.א.

על סמונה 411 נפש מהם 120 ילדים ומינוקות ברוש משחור. שתי סירות המבילות יחד עשרים איש. מלצרים סנייפר ודרור המשחיתה מלוח אנו סכף נוף שפתונים שומרים קשר עם כלי השני.

24.7.47
25.7.47

1915
1850

מס. 16

ל - לבליט

1 / מה הרכב המשלוח. כמה גברים נשים וילדים וזקנים.
2 / כמה סירות ולכמה אנשים.

1948

ל - כלים

1 / את מעודות מלחים כל תשמידו מסתירו אותם היטב.
2 / לכמה זמן יש לכם אוכל ומים.

2677247

0903

מס. 1
ל - שיבת ציון

כמה עובדים זרים יש לכם?
8 עובדים זרים

מסובות

1010

מ - חממה

תאריך 26 שעה 0500 צפון 3329 מזרח 2856 מהירות 090 קורס 055 הים בינוני

7/

14/4
86
א.ק.ה.

25.7.47

1140

פ - ש.צ.

תאריך 26 שעה 0630. צפון 3328 מזרח 3027 מהירות 10 קורס 071 (?) הים בינונא

ל - אורה
פ - ארנון

המלחים עם מכשירים שונים יהיו מוטורים בטאנק הסיה העליון השמאלי בהרטום אולם הנוסעים האנשים יטאגרו בהדר שרשרת הכניסה בקרקעית המשבחה בהרטום. מאתנו יהיה דרוג (הררי סיכאל)

24.7.47
26.7.47

2000

סקט

ל - ארנון
פ - ליאונרד

מבקש תשובה מידיעת
האם התעברה תבוצע?

26.7.47
" " "

0915
1140

סקט

ל - ש.צ.

מתי לדעתכם תגיעו להיפה?

פ - ש.צ.

תאריך 27 שעה 0600. צפון 3253 מזרח 3232 מהירות 10 קורס 90. ים שקט

27.7.47

1030

ל - ארנון

משתדל להפגיש מציע לחכות לאנשים כדי לערבה מקוסות פוצא.

2015

ל - ארנון

אנו במרחק 60 מיל מהיפה יש באפשרותנו לפתח ששה קטרים בגיע מהר בבוקר או לפי הוראה ככתב

2025

פ - ש.צ.

בל תקשינו את המהירות תלכו יחד להיפה בהודעה הרשמית נאמר הערב שפתר בבוקר הם יביאוכם להיפה ופסם לקפריסין על אחד הכלווים לנסוע לקפריסין היתר יטאגרו

28.7.47

0415

פ - ש.צ.

השתמשו על הכלי וסובלים להיפה

1414
90
איקיה

1414

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו רבות

23.11.47
24.11.47

11/11

0280

מס. 93

ל - ארנון
ס - יסער

אמרים פרידמן באטלס לא קבל מסכורתו
תסעה חדשים. קסטל לא קבל-חדשים. דאגו כדחייפות
לחלם. והודיעונו תוצאות שפולכם אצל הטובין.

14/4
106
א.י.ק.ה

73702
8.5

11/11

14/4

11/11

מסמך זה הוא העוק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעהב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

מק"א 7.11.47

3.11.47

פ/א

מחיר מכתביו של יסער.

אצל אסלס אנו נתונים במצב חסור. בודאי שמעתם
 מנסין על הצורה שרוכז שם וסצפה ליציאה. טרם הצלחנו להוציאו והדבר
 לוחץ עלינו ביותר. גם יחס השלסונות אלינו - הודע - בודאי בלחץ סדורים
 שונים "שחודים" ואויבים. כפי שתראו הולך מצבנו וסטתכן. כיצד נצא
 למרחב טרם נתברר, והיותנו תלויים רק באפשרויות אצל אנשי וכרוך
 איננו מרנין ביותר.

.ח.1

14/4
 103
 פ.א.

o/cx

שם הארכיון: א/א
 מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעלה"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
 אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
 הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2040

מס. 44 - דוח

ל - יסער
מ - ארנון

רויטור מודיעין - על מספר ארבע מאות, מתוך שש מאות
שנסר להפליג סאלג'יר.
מודיעין פרטים.

10.11.47

2196

מס. 35

ל - ארנון
מ - יסער

במשוואה לספרכם 44.
האנשים באשרו ומיד כוהררו.
בדעתנו להעביר פתים מהם לסידני ואשר לפזר.

14/4
104
א.ת.י.

א.3

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדיון.

12.7.47
16.7.47

מידי!
פתוקן:

מס. 37

ל - ארנון ואימן
מ - יסער

הכרחי ששלושת האנשים לעטלם יבואו מיד.
ידידינו כאן דורשים בתוקף. הודיעו את השמות ונסדר מיד
דריעות עבורם.

הובטח היום לידידינו כאן, כי האנשים אצלכם ~~אחרא~~
מפכים רק לזריעות, הדבר הכרחי להמסכת עבודתנו כאן
כימים הקרובים.

14/4
(87)
ה.ת.פ.

ח. 8

שם הארכיון: 21/1
מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצילום מהמסמך המקורי הגנח בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2.8.47

2055

ס.ס.

ל - ארצות
ג - יסעך

הודטנו לבטל פגישת אורח וחזמת,
כשנתברר שכתיהן מלונת.

איבנו בטוחים שהודיעו לכם על

ההודעה.

ה.ה.

אלה

17.8.47

סודי

ל - טבא

הודעה: המלחמה בהעכלה.

עט בואו סל סתי אביות המעפילים האחרונות נסלה סירוסלים קצין
בולגה גבוח לטס הקירת האבטים. מסי המעפילים נודעו לו הפרטים
הבאים -

מסקד האניה היה כחור במס דויד. המסקד קיים קטרי אלוט
עם ארץ-ישראל. חוף ההפלגה היה בתוניס. מקום ריכוז המעפילים היה
בקבוצת הכסרה שבתוניס. האנשים באו ממרוקו.

באות האביות במצא מסדר, ממתח לכתב-סתר וכן יומן קורוטיך
של אחד המעפילים נבו מרטים רבים על גדודיו המאורגנים מפולין עד
צמון אפריקה.

בעקבות החקירה הזאת יוצא הסבוע לתוניס אחד מקציני חבולת
הגבוהים סכירוסלים. הקצין יוצא באוירון, ותמקידו להטלים את הקירת א
דרכי ההעמלה מצמון אפריקה.

3.3
א.3

22.8.47

טורי ביותר.

הנידון: דו"ח ה-פ.ס.מ. מקפריסין (יחידה כמ' 299)
פירם 12.8.47

1. רכישת מבין עולי האניה "שבי ציון" מוצאם מקסבלנקה שבטרונקו.
  2. בגלל אמצעי הבטחון היעילים של הסוכנות, אי אסר היה לברר איפה היו מקומות הרכוז ובמל ההפלגה של מעפילי האניה "יחד חללי גשר גזיב".
  3. שתי הכתובות הנאות בהכנות כבעלות ערך מאד רהן נמצאו אצל המעפילים שבאו באניות טרונות.
- VIA MILANESE IO VENICE /א.
VIA DE GASPERT 27 GENUA. /ב.
4. אצל חוזג רודנברג נמצאו שני מספורטים פולנים, ורשיון כניסה לאמריקה.
  5. אצל אחד העולים נמצאה רשימה במפקטו הכתובת: ט.י. ליכוביץ, כטר אתא, ומזכירות הקבוץ בתל-אביב. הבולטה סבירה שליבו כיץ זה הוא אותו אדם שנהל בזמנו אתמחנה הנדחים בזרוב ביגוסלביה.
  6. ועד המעפילים בקפריסין ידע על בואן של שתי אוניות המעפילים האחרונות עוד לפני שהגיעו לחיפה.
  - ועד העולים הסב שכאוביות יבואו יותר מכני עלית הנועד. כשתגיעו המעפילים לקפריסין לא שמחו לקראתם כלל, כללאת בגלל היותם חורים במפון אמריקה.)
  7. הפעם היות תלונות מועטות מצד המעפילים גגד מקומיסטריים הטוליסטיים.
  8. עם המעפילים באו הרבה עוטי תעכולה וטנהלים טכניים.
  9. כין המעפילים היו 30 פרטיזנים קומוניסטים, וכמאת חברי ביתא דובם מגרסניה.
  10. במחנות קסילוסטימכו וקראולוט נמסכים האמוניים הצבאיים. האמוניים ברובם הם מרגילי סדר.

3.8.47

1215

סד

ל - ליאונרד ויסער
ס - ארגון

מרסים מסוימים הידועים לסעיד על הנסיא, אורח וחומה.

א. את האחריות להכנת הנסיא היא הגברת לני סמסרה לנאג הנסיא לפני השלגתה פעודות צרעיות סזוימות.

ב. את הכוונות הנכסחות כמקודות למארגני העליה הבלתי חוקיות: 1. לפסיד לארץ-ישראל בעיר הכירה. 2. החלוקה במידניא

Shipping Papers בידו הסעיד נמלו *Perman's* של החומה. 1.2

ד. לא ידוע להם במל היציאה של החומה מליאונרד, ידועת להם רק הארץ, ומילנו במקום ריכוז.

ה. ידועים להם כמות הקבוצים של אנשי החומה.

ו. חלק מתוכידי בדעון של החומה עם הפענוח במל לידיהם, כנראה שהגדלונבי לטרות אנדקנב הודאותינו לא הסמיד אותם.

ז. נמצא סכתב בחומה כמנה תקנה לטידני מחשבים אררי כותב אכתב.

ח. ידוע להם סרוב העולים כל היאורה הם מאטלס, דהיא חוכנה במידניא ב- 10.6 דחסיטון הכסבי שלה נעשה עיי הסוכן.

לצד

מספר

מספר הרכיב
מספר הרכיב
מספר הרכיב

14/4
93
א.ת.ה

לצד

5

שם הארכיון: 14/4
מספר תיק: 14/4

מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

2278947

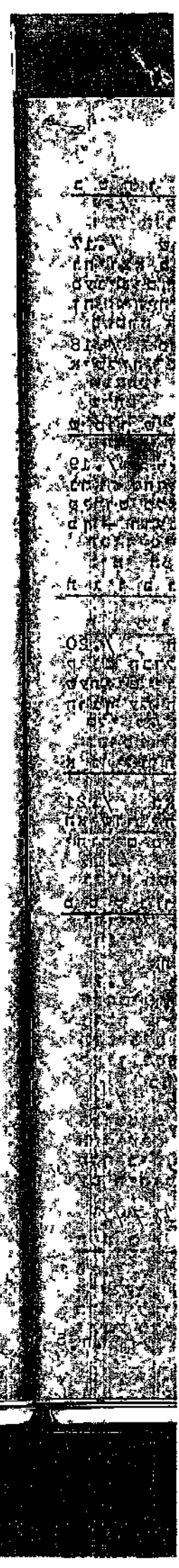
Handwritten notes: "L.V. 2" and "1/15" with a diagonal line.

לשנה

24173 ידע

הגדרת דוח - 2000 קטגוריה (הידת 200) כיום 12-8-47

- 71 רכיב ע"ש האגודה שבו צ"ח מוצא קטגוריה סכומים
- 72 גלל אמצעי השחון היעילים של הסוכנות, אי אפשר היה לברר אותם כי קטגוריה הרכוז זכאל התעלבה של מעמלי האגודה היד קללי גשר
- 73 התקנתם המוחזקת נחשבות כבעלות ערך סמך שהן נמצאו אצל מעמלים שבהן האגודה שזכרה
- VIA MILANESE IO VENICE /24
- VIA DE GASPERT 27 GENUA. /24
- 74 אצל זוגת לרונגריה נמצאו שני סמכותם שלכ"מ, גרסיין בניסח לאחריהם
- 75 אצל הזוג קודים נמצאו שני סמכותם שלכ"מ, גרסיין בניסח לאחריהם
- 76 עקב הסעיפים הקטגוריה ידע על כוונתם של סמי אגודת המעמלים האחרונות עוד לפני שהיו להם
- 77 עקב הסעיפים החשש שהאגודה יבואו יותר חזרה על מה שהיו להם הסעיפים הקטגוריה ידע לא שנתן לקראתם כלל, אלא גלל הידע שהיו להם
- 78 אצל חלק מהאגודה נמצאו שני סמכותם שלכ"מ, גרסיין בניסח לאחריהם
- 79 אצל חלק מהאגודה נמצאו שני סמכותם שלכ"מ, גרסיין בניסח לאחריהם
- 80 אצל חלק מהאגודה נמצאו שני סמכותם שלכ"מ, גרסיין בניסח לאחריהם

דו"ח על העברת הנוסעים מהאניה
אלוציאנו (שיבת ציון)

הנוסעים.

1. / העולים (הפוטנציאליים) שהגיעו ב-לוציאנו, היו יהודים
ספרדים שאנו בעיקר מאפריקה הצפונית-הצרפתית. ביניהם כמה מצרפת
בזמן ואחדים אפילו מאיסליה וסנג'ר.

2. / הנוסעים, בלי יוצא מהכלל, עשו רושם של אנשים בבערים מבני
השכבות הנמוכות ביותר. הם היו פוכי מחלות. התנודות עם גרבת (מחלת
עור) פעלה מובלה על ראשיהם נישאו על זרועות נשים הדומות בחיצוניותן
לערביות ילדות הארץ. אלו היו במצב מבחיל עוד יותר. רצון תלבו
קופים. אפילו השטרות הערכיות שעכו אצלן חפוש, ואשר לרן יריחן
עברו יהודיות מזוהמות רבות, היו מזועזזות ומלאות בחילה.

3. / לא היו כל ידיעות על נוסעים מיוחדים כגון כתבי עמונים -
דבר שלא הפתיע.

4. / הגיל הממוצע של הנוסעים היה בין 20 ל-25 שנה. היו רק ילדים
סועטים ואחוז קטן מכרגיל של נשים. מובם נראו כסועלים שחורים, או
כפושטי-יד, ופרט למקרה אחד היו כלם מכוערים.

5. / הם נשאו אתם רק כמות קטנה של מטען, שהיה מרכב בחלקו
הגדול מטפשושים מלובלים, שמיכות וצעפים. כמעט ולא היה אחד מבין
400 היהודים ב"לוציאנו" שהמצאו ברשותו תפסים שהיה כדאי להתזיקם.

6. / יש ענין בציון העובדה שרובם דברו צרפתית וערבית וכי רק אחדים
הבינו עברית. דוג אחד נשמע משוחח בספרדים. לרוע המזל לאנתנה
הזדמנות לצי המלכותי להפגין את כוחו בעת לכידת הספינה, והיהודים
הגיעו לחיפה כשהם בלאי כשהון וחשיבות עצמית. משום כך לא רצו
לדבר, ורק אינפורמציה מועטה אפשר היה להציל פניהם - השוה עם הספינה
הספרדית (notice) האחרונה, אגאל ANAL, שנוסעים גם כן שמרו
על השתיקה בקפדנות. סבורים כי ליתר הצלחה זכו המשטרה הבריטית-אמריקאית
וה-סי.אי.די. שנוכחו בסמפר גדול מתרגיל, ואשר בשלו חלק מהתפקידים
הכבוצעים כרגיל ע"י אנשי I.I.I (כנראה illegal Jewish Immigration)
עליה יהודית נחש-הוקית) של המחלקה הזו.

הנסיעה.

7. / רוב היהודים הגיעו לנקודות מעבר כעצמם. לא היה שום סימן
לכך שנבנו כרטיסים במדכוזי השליחה לפי אנוח הרגיל. סועטים מאד
מבין הנוסעים עלו על הספינה במאוסיל ב-17 ביולי בדרך, מקום שם
הוכנה וצוידה להפלגה: - דברים כגון מכשירים לכנור ולקונטרבס היו הוצגו
מקומית של בייטי במאוסיל. רצ המסליגים הובאו במכוניות-שידור מאנו
לנמל צרפתי אחד באפריקה הצפונית ועלו מיד על הספינה, לאור היותם
בסיעת שירת הסכוניות ארכה כשלוש שעות.

8. / זאמן הנסיעה בים אינו ידאי. על סמן תעודות הנכסאות
ענה מרשות הסי.אי.די. - שלדברוננו אי אפשר היה לדנוק אותן בלי
סבורים כי הנסיעה ארכה מ-12 עד 14 יום.

16/4
29

1/2

XXXX

מסמך זה הוא העתק מצ'לם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעובד-ס" - הארכיון לחולדות ה"הגנה"
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדון.

מעמולה.

9. / היהודים על הספון היו קנאים כשם שהיו מלוכלכים. לרבים היה מבט פראי ומשוללה. מספר סיסמאות נכתבו וצוּכְעו, אך סולקו בשרם חגיגת הספינה לחיפה. דגל ציוני כודד התנוסת בראש התורן.

העברת הנוסעים.

10. / כשתקרבה האניה לרציף קשורה אל סירת גרר, שרו היהודים שהיו על ספינה את ההקפות במקושר ובמבטא גרוע. לבסוף שותקה שירתם ע"י הרמקולים שדרכם נתנו להם הוראות בעברית ע"י אחד המתרגמים של המחלקה. זקן אחד ירד בכבש, ונדמה היה שהכל יעבור בשלום.

11. / אולם, קבוצת פרחים צעירים, ובתוכם יהודיה אחת, קבלה על עצמה את התפקיד למנוע כל ירידה נוספת הן ע"י הוכחה והן בשכוש בכח. הקבוצה הזאת פוזרה במהירות מבלי שתיל אחד מהחיל הפוסט יכה אפילו מכה אחת, אם כי היהודיה תגיל בסתם לקטוע בשיניה את ידו של סרג'נט-מיג'ר אחד.

12. / החיילים הנוסעים שנהלו את הפעולה המתנהגו בהתאפקות למרפת נוכח ההתנגדות הפראית שהלכה ונשנתה. העברת האנשים בספינת תוך שעה וחצי בערך.

האניה.

13. / האניה אצול העלתה סרחון יותר מכל אניה יהודית אחרת השנה, ואם אפשר הדבר, היתה גבס מזוהמת יותר. על ספינה נמצאו מלאי דפואות שונות מתוצאת איטליה וארפת, אולם לא נעשה כל נסיון להתאימן לצרכי התגוננות מפני שאירע ב"פרזידנט דרפילוד" (יציאת משיז).

14. / סבורים כי האניה היא ממוצא איטלקי וכי חבר העוברים גויס במקום.

שרות הבטחון.

15. / שרות הבטחון של היהודים עמד על הגובה, כרגיל באניות קטנות, או במקרה של נסיעה ארוכה. העובדה כי מספר זה גדול מביין הנוסעים היו ילדיים שלא ידעו לכתוב ולא היו מסוג האנשים הנושאים עמם מכתבים ותעודות, יזרה כהדבנה לשרות הבטחון היהודי. נוסף על כן, הודרכו הנוסעים בהקפדה לענות במלה אחת ויחידה גישה לכל שאלה ישירה שתופנה אליהם. הדרך היחידה להשגת אינפורמציה בעל-פה ע"י חקירה בלתי ישירה וחקשבה לשיחות.

16. / בקודה מענינת בקשר עם ידיעה מוקדמת על האניה נתגלתה בעת שמד משה ברמסון מהג'וינט A.S.D.C., בחיפה, שוחח עם חבר המחלקה, זמן מה לאחר שהאניה הגיעה לכפל, בקשר לסדרי הדאר של המפעילים. הוא לא הכיץ דאגה לסדור חלוקת ניד למכתבים לנוסעים שנמצאו על ספינה של ילוציאנו, אך רצה לעשות כן למען הנוסעים בספינה הנאה. ע"י כך הראה כי היה ידוע לו מהו סוג היהודים הנמצא על הספון.

שמוש בתעודות.

18. / כל תעודות נמצאות ברשותה של ה-סי.אי.די. אך מכל מקום מספרן היה מועט. העדר כרטיסי הסוכנות היהודית והמפלגות משאיר מתח להנחה כי האניה היתה ברובה עסק של יוזמה פרטית.

4/11
95
27.10

./.

החלק השני היו משפחות שהגיעו בעיקר מפרנס אלג'יר ומדרום
טוניס, משפחות המסופלות בהרבה ילדים, עד מהרה נוכחנו לדעת שהם חומד
פצויות צאריך לשמש דונב פנין זבנין בעבודתנו. ראשית היות זבעלי המשפח
עצמם הם אנשים עובדים בדונב, אך גם במקרה שלא - התקנה היא ביילדים,
זכנראה שלחבא יהודה חוסר זה את דונב העליה ששם.

ארגון ורכוש האנשים.

האנשים שזמן רב יעבור על שבמסוף את מספר האנשים הדרושים
וחנה, פוין עם התחלת העבודה נוכחנו שאלהם והואין לעליה צדול מאד ויש
אלפים נעדרות אלפים המוכנים לעזוב את עסקיהם ועובדיהם לעלות ארצה.
זה התבטא פערים ובעיקר בעבודות על גבול המדינה - מדרום אלג'יריה וברובם
טוניס - ששם עיירות שלמות שמש על 3000 - 5000 משות המוכנים לפקוד
את הכל פוין בתיים, עסקים זב, לקחה מקל גיד ושק על שכם ולעלות ארצה,
נחרדנו שם לתבועה המסיחית שתקום. ידענו שהעמולה לדיכוישם אנשים נמען
הארגון שהיה, הפך כולו במשך ימים אחדים שלמשק עצמית של יסכדו ולא
יעדכו כי אין מקום לכולם יחד. אין צורך להעיר ששיטתנו עלתה לנן בדמיו
ולא הכלחנו ב- 100% אחוזים.

מדוע התחלנו לעבוד בתנאים האלה בלי להבטיח מספר ינות
גדול של איש בלי לחכות לכספים בלי להקים ארגון תעיל זכנ'ה הפה
זה בימי בן-החט, והריוזיוביסטים כבשו את הרחוב שלטון גמרה. יתם
שמנהלים את המאבק בארץ - ואם תעפלה בחוץ לארץ. וכל יהודי בעל שאר
רות, ועוד כסף פיד נותם לעזרתם - עבודתם היתה ארגון אנשים והעברתם
לצדפת (שמשם היו עולים באניות שלנו כטובן...s) וראינו - שהנועד
והיהודים השוכים לאט לאט הולכים ועובדים לשורותיהם, נרתמים לעבודתם
וללא החילונו מיד - מי יודע אם היתה לנו תקוה גם מבחינת עליה וגם
מבחינת תנועתית להקים את ההריוסות האלה מחדש. ולכן לא חכינו לתנאים
מתאימים, כי התנאי העיקרי היתה; אמצעות לעלות ארצהן

העליה

הסידור היה שצריכה לבוא אניה מסדסיל בשבת 10.5 לפנות
ערב, לאכות עד חושך במרחק גדול ולהתקרב עד למול פדורות המחנה,
אם נספוגנת הניינן מרליקים, צרב ערב במשך שבועיים לעמסן והעמסת
היתה פוגשת בה סירה, זכנ'ה איתה בהחשך - למקום המעון והעמסת
האנשים.

המחנה היה כאמור בצלע של הר, ואתליו הצהובים כלטן למרחק
של עשרות קילופטרים על פני הרקע הכהה של היצה והאדמה שכיסן את
הצלע הזה, לכן משונה היה מאוד, כאשר כבר ביום ששי הרגשתי באניה
מוזרה הפסתו כבת בתוך המרוץ הקטן במרחק מאות מטרים מהחוף, ופדי
פעם בפעם נעמדת מול המחנה. בעיקר הורגש הזכר ביום שבת, לפני הצהרים
ואחר הצהרים אותה אניה שוב עגנה מול המחנה - במקום בולט לעיני כל
דייגי הסביבה.

14
90
א.י.

את התכנות לעליה יכולתי להתחיל רק בחוראה מאלג'יר והקשר
היה רק בבלי דכב. דרק ב 4 אחת'ט הופיעו יני ואפרים וצדפתים (יהודים)
ואז נודע לי שזו האנה באמת. יני רגז מאוד על שהיא דק מתנהגת -
מסתובבת גלויים ובאופן בולט כזה מול החוף שלא לפי תכניתנו והוראותינו.

תכנית העליה היתה שהנועד צריך ללכת ברגל עד מקום המעון
(3 - 4) קים ותמשפחות תוסענה, (כאן יש להעיה שהרגלנו את ערביי
הסביבה לראותנו משיילים במספרים גדולים בשעות הערב המוקדמות)
בטיול הזה, שבפעמים הקודמות אי אפשר היה לקחת לא תרמילים ולא
שמיכות - כך שהאנשים יצאו בכותכתם לעורם. הנועד הגיע למקום ששם
החלה העמסה במקום שעמדה הספינה.

ס
" א
נ

חלוקת העבודה בינינו היתה שאני נשארתי עם האקטיבה
המקומית במחנה לארגן את היציאה, ואפרים ויני קבלו את המשלוחים
מסמך זה הוא העתק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעבה"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה".
אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת
הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו בדיון.

ליד הכלי והעפסו אותם. למשפחות שהוסעו באוטומובילים, ניתן לקחת אתם חפצים בשיעור של 10-15 קילו למשפחה לפי גודלה. ובתכנית היה להביא לנוער את החפצים והשמיכות לאחר שיועברו המשפחות, והנה בשיירה השניה נתפשו המכוניות (כ-80 איש כל שיירה) ע"י המטרה וזה גרם שהמטרה לא ידעה בדיוק את מקום העמטה, יש להוסיף שהבחור המקומי שניהל את השיירה כאשר נתפש ע"י המטרה החל בתימרונים אתה, כדי להרויח זמן; נתן לאנשים פקודות הפוכות מאלה של המטרה, מה שגזל זמן רב עד שהועלו הורה למכוניות והוסעו לעיר הקרובה, עד כוא שנית המטרה הספיק יני להעמיד את יתר האנשים והאניה הפליגה, האמת ניתנה להיאמר, שיני הטסין בהעמדת האנשים לאחר שנודע לו שהמטרה כבר תפשה את האנשים ולכן לא נתן לו להשאיר את אלה שנשארו על החוף ולא להעלותם, מבלי שידע שהמטרה לא תספיק להגיע אליו. גוסף על כך היה לאורך להתגבר על עוד קושי: האניה הביאה אתה 4 סירות אשר שתיים מהן החלו לדלוף מיד עם הכנסתן למים. היתה אמנם עוד סירת מוסר ששכרנו את גנייט באלג'יר אבל זו, מיד שנודע לה על המטרה הסתלקה וכך נשאר יני עם 150 איש בשתי סירות מפותים וטערה מתחילה. (יני פקד על אפרים להסתלק כי לא רצה שגם הוא יתפש והוא התחמק מיד מהמטרה). יש סברה שהמטרה חשבה שזה ענין עם פבריהי נשק לכן הרפתה ולא רצתה להגיע לחוף, אלא עד שתגיע תגבורת. וכל אלה שחקו לו ליני. יני והחברים המקומיים אסגם נתפשו אבל רק לאחר שהצליחו להעלות 400 איש.

אשר לי, מיד כשנודע הדבר במחנה, רצתי לתפוס את האניה מתוך חשבון שחם נשארו כלי חפציהם וכלי האקטיבה שלהם, ושמצבם איום. נתפסתי במקום ההפלגה וכשהאניה כבר לא היתה ועל החוף תיכתה מטרה לקבל את פני הבאים...

ישכנו בכית הסותר 24 שעות, ואחייק עוד עשרים וארבע שעות במחנה שלנו שסגרה אותה המטרה. יני ואני ושאר האנשים, ואחר-כך שוחררנו בלי שחקרו אותנו וכלי שנגרפו לנו אי נעימויות מיוחדות כאקסז

כאמור פיד עשיתי את ההכנות להשיג את האנשים ולפגוש אותם; וזה היה המצב כאשר עזכתי.

1. / הממשלה יחסה היה חיובי, אבל לא הסכימה להרשות להקים עוד מחנה עכשיו ודרשה לפזר את האנשים.
2. / 200 נפש נשארו במחנה, ועוד 200 נפש באלג'יר העיר שהתגלגלו בבתי כנסת, כחנניות פרטיות של יהודים. 200 האנשים של המחנה נצטוונו להוציאם ולהטיל את המחנה תוך 24 שעות.
3. / שלפנו לפאריז, ושם בינתיים סדר הרשיון להקמת מחנות חדשים. צריך היה רק למצוא את המקומות (שלא היו לנו עוד).
4. / קמת התנגדות עזה מצד היהודים שהושבוים וכעיקר מצד הציונים המנהלים את הקהילה וכו' שדרשו תקופת "ייבוש" עליהם אנשים חכמה וכו'.
5. / לו גם רצינו לעשות הפסקה בעבודה היתה לנו לאן להחזיר את האנשים שמש שרפו מאחריהם את כל הגשרים - מכרו את הכל ולא היה שום טעם שניציע להם הקמת חיים חדשים באלג'יר.

תוספות:

14/4
91

סוף פסוק לא ידוע לי אך ברור לי שהממשלה נתן לנו לעבוד, צריך הרבה ארצי-ישראלים כדי שהעבודה תהיה יותר "נקיה" ופסודות. וכן גם צריך להקדיש הרבה יותר כספים. כי זה מקור לא אכזב של מאות אלפי נוער, אנשים וילדים.

לא היה לנו ראיון - והקשר היה שלפובי עם פאריז ומאריסל. הרמט האנשים באניה לפי השערתי הוא: 330 נוער בערך והשאר 60 נפש, משפחות. מתוך 350 יש ממש חברי תנועות, במובן הסודרני של המלה. 25. עוד 60 נבנים להיות חומר טוב. השאר - מאוד מסופק. שובים: יחס הצרפתים והממשלה חיובי - נותנים ויזות קולקטיביות לאלג'יר. מרוקו: יחס צרפתים - אויב ומפדיע.

מסמך זה הוא העמק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדון.

תזכורת בהיספח.

19/ / עד כה לא היתה שם תזכורת בהיספח. יום לפני כוונת של האניה הרגישה מסכדות המחלקה בעיר כי התושבים שמחלים במיוחד, הרבו בשיחה, היו נוחים הנכונים לסייע. אך יתכן כי זה כרוך בהשענת המועילה של תקנות העוצר החסרות שהושלו עקב מעשה מבלת היהודיים.

מסקנות.

20. / את המסקנות הבאות אפשר להסיק מהעדות הנ"ל: -

- א. כי "לוציאנו" היה אניה של מחלקה שלישיית מיועדת למעמד היהודים "הטמאים" (במסכנות הודו - הסרגם).
- ב. אצילו את גשאה המוכנות היהודית בהוצאות הכספיות, תרי חלק גדול מארגון געשה ע"י יזמה פרטית; העזרה האמריקאית היתה כמות כאפס.
- ג. הג'וינט A.S.O.C. מקבל ידיעות מקרובות מוסמכות על העלייה הבלתי-חוקית.
- ד. ארגוני שרות הבטחון היהודי יעילים יותר באניות הקטנות.
- ה. האניה יכלה להצטייד במל צרפתי מאריך מאוחר, כ-10 ביוני.

14/4
89
א.י.י.

שם הארכיון: 14/4
מספר תיק: 14/4

לחוב
א.5

מסמך זה הוא העותק מצולם מהמסמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומעתיב"ט- הארכיון לתולדות ה"הגנה". אין לפרסם מסמך זה ואין ליצור ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדן.

30.7.47

ס ד ע

לדלמי 81101 (אסף) כ/

הברון דויה קצין האינטליג'נס של הדיביזיה
הטכנית המוטסת על ענייני ההעפלה.

1. ביום 28.7.47 בא המפקד הכללי של הצבא בארץ - הגנרל מק-סילון, לחיפה עם לחזרתו בפעולת גרום מעפילי סתי הטכניות מסיבת ציונים ו- איחד חללי א-זיבא.

בשעה מאוחרת יותר נפגש מק-סילון עם גנרל בולס מפקד הדיביזיה הטכנית המוטסת לשם התייעצות.

לא נודעו פרטים על הכוון התייעצותם של השני, אבל לפני שהגנרל מק-סילון עזב את חיפה - פקד על קצין האינטליג'נס של הדיביזיה הטכנית המוטסת להכין דויה על הפרטים הידועים בקשר לסתי אניות המעפילים ונוסעיהן, ולהגיש את הדויה לידינו באותו היום בשעה 1400, כשהגנרל יהיה בשדה התעופה.

2. נודע כי בדויה הנאל (כללי) נאמר בין השאר:

אין ספק כי הסוכנות היהודית יודעת היטב על ארגון ההעפלה ותנועות אניות המעפילים. קציבי הבטחון של הסוכנות פועלים בכל רחבי יבשת ארומה ומארגנים או ענייני ההעפלה.

בין הפרטים שבדויה נזכר שסוכנות לוי, אחת מהאורגנים להכנות להטלתה של האניה שיציאת ארומה תבוצע, הכיאה כ-10 רגעים לפני הפלגת האניה מבבל מט, תעודות צרפתיות מזויפות שנמסרו לרב וחובל של חוגיה.

מסקנות קצין האינטליג'נס בקשר עם ארגון ההעפלה הן:

(א) האמריקאים פועלים רק על אניות הממליגות מצרפת.

(ב) באיטליה ארגון ההעפלה טוב יותר מאשר בצרפת.

(ג) המטלה ואיטלקית עתה מאטף כזה עם להפריע להפלגות של אניות המעפילים.

(ד) בידי האינטליג'נס ישנה עדות והוכחות שבקרוב תבאנה אניות נוספות לדרך, ויתכן מאוד שאניה אחת כבר נמצאת בדרך.

לאנטי האינטליג'נס נודעו שתי כתובות המסכנות כמפקדות למארגני העליה הבלתי חוקית בצרפת והן:

(א) Zionist H.Q. Rue De La Grande Arme'e " Etoiles" PARIS.

(ב) 24 Rue Des Convalescentes MARSAILLES

3. דויה ה-פ.ס.ס. על בואן של סתי אניות המעפילים האורגנות:

(א) איחד חללי א-זיבא - בערכה כעת חקירה עיי ה-פ.ס.ס. והבולטת האזרחית.

בידי הבולטת נפלו ה- Shipping Papers וה- Passengers Cert.

בכל ההטלה של האניה לא נודע, אך אנטי הבולטת במומים שהאניה באה במיטליה.

יורע שעל האניה היו 689 מעפילים שכאו מהקבוצים הבאים:-

- גובלטה - שהיב 51 איש. מהם 7 ילדים, 3 מטפחות, אשה חרת 1 אחראי - יואש.
- קטנו-נובו - שהיב 34 איש. מהם 7 ילדים, 9 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי אי
- קוטלמברג - שהיב 91 איש, מהם 18 ילדים, 16 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי - קניז'ניק אבדהס.
- ארניני - שהיב 94 איש, מהם 6 ילדים, 6 מטפחות, נשים חרות - 4 אחראי - ג'ינר.
- ונטולת - שהיב 134 איש, מהם 13 ילדים, 11 מטפחות, נשים חרות - 15 אחראי - טסה כגן.
- ניאלה - שהיב 58 איש, מהם ילדים - מטפחות - נשים חרות - 4 אחראי - ראובן פיגובה.
- קנוץ צופים - שהיב 21 איש. אחראי - אריה קרוביק.
- ניקולינו - שהיב 121 איש, מהם ילדים 24, מטפח' 22 - חרות 12. אחראי - רייכמן מאיר.
- 85 איש, מהם 19 ילדים, 15 מטפח', חרות 4. אחראי - דוד בליי.

בידי הכוללת הצבאית יטנה רשימה של 420 איש מהעולים באניה זו. רשימה נוספת של כ-200 איש הסמדה ע"י אסף. רשימה אחרת (טאינח בידי הכוללת) מצויב.

כתב הסדר נמצא גם הוא בין הנירות שהחרמו על האניה. (טופס אחד מצויב).

מהמעפילים נלקחו סכתבים שונים שהיו ברשותם ואחדים מהם מצויב אף הם.

לאינטליג'נס ידוע שמקום הרכוז של העולים היה כמילאנו. הנסיעה לא היתה מאורגנת היטב. לכל אחד מהעולים היה כרטיס אינדיבידואלי ולא קולקטיבי כפי שהיה נהוג בפעמים הקודמות.

המעפילים נסעו 9 סעות במכוניות ממילאנו לנמל ההפלגה. הנמל הוא גדול, ועל האניות עלו בסעות הלילה. ביום 7.7.47 החלו העולים הראשונים לעלות באניה, אך המסמרה אישלקית הופיעה במקום ודרשה מהעולים להתפזר בכקט.

ביום 16.7.47 עלו המעפילים בטנית, כסעות הלילה, והפעם ללא הפרעת מצד המסמרה. כחורה אתה ספרה כי חסכה להעדר המסמרה היתה שחוד קציבי המסמרה.

בין שאר הנירות נמצאו תעודות מכוזפשט מיום 21.6.47, וכן סכתב שנכתב בפתח-תקרה בתחלת יוצ'י ובשלח לכתומ במרסיל.

הכוללת מחפשת עתה את היהודי מפתח-תקרה שהיה במרסיל.

(כ) האניה יטבי ציוני.

לאינטליג'נס ידוע שהאניה הוכנה להפלגה בצרפת ביום 10.6.47. עניני הקונסטרוציה בין המעפילים היו טובים יותר ולא גלו דברים בנקל. מרגשת הרבה יזפה פרטית בארגון הנסיעה, אלא שברור שהמסון חכטפי בעסה ע"י מסוכנות היהודית.

בדרך נסיעתה עגנה האניה הנאל פעמיים בנמלים בלתי ידועים. העולים נזרו צרפתית וערבית, ולא היו בידיהם כל תעודות.

באניה זו לא היו עובדים או אספקה מאמריקה. בין הנוסעים יש יהודים מנב'יר וטאיטליה - כלם ספרדים, אהדים עלו על האניה בצרפת ביום 11.6.47, אבל רוב העולים עלו לאניה כצפון אפריקה. אל נמל ההפלגה הגיעו העולים במירות קטנות של מכוניות.

הסדורים הסניטריים היו גרועים במדה מכהילה, ואסטר לוויה נמצאה על היתה העלובה ביותר שהגיעה עד הנה.

ומעפילים אלה לא חלקו אנשי האינטליג'נס ביר כתיבה, מאחר שהג'חו שאין להם קרובים בארץ, ובגלל הספק אם הם יודעים לכתוב.

בדומה ציין קצין האינטליג'נס שאי אפשר היה לגבות עזריות מתוך וסכנות המפרטות דלקמן:

1. הצי לא התחמס בכח ועיכ המעפילים סרכו לגלות פרטים.
2. הפעם הגיעו לבמל מספר גדול של שוטרי בולשת שהסריעו לעבודת ה-פ.ט.ס. הכפילות במהלך החקירה היתה בולשת, והדבר היה מרגש במדה כזאת שהקצין דורש שיערך ברור בנקודה זו.

בהוכחה שהסוכנות היהודית יודעת על תנועות ההעפלה ומארגנן אותה, סטר קצין האינטליג'נס את הפרט הנא:

עם בואה של אנית המעפילים לבמל הגיע לטקום סר דוסטרוכסקי מנהל מחלקת העליה של הסוכנות בחיפה. ס. דוסטרוכסקי בקט את הסמל האחראי מטעם ה-פ.ט.ס. להחטות לו לדבר עם ועד העולים. הסמל ענה שלא ידוע לו מי הם חברי הועד, ואז הוציא דוסטרוכסקי פתק מכסו וקרא בשטות סטויסיים שהם לפי הודעתו חברי ועד העולים באניה.

העתק חופשי.

ור/אה.

2

1. (האנא: -) (וואל) (אול) - פיסוף
(2) (אמאן) (מקומ) (בצד) (הה)

47 4/8

הכח הראי: אלקולא אפ' הפולני
על ג'אדון.

ארכיון ההגנה 14/225

24.8.47

תרגום מאנגלית.

דו"ח על העברת הנוסעים מחאנה ללוציאנוו (שיבת ציון)

הנוסעים.

1. / העולים (הפרוטנציאליים) שהגיעו ב-לוציאנוו, היו יהודים ספרדים שאו בעיקר מאפריקה הצפונית-הצדפתית. ביניהם כמה מצרפת גופה ואחרים אפילו מאיסלנד וסנג'ר.

2. / הנוסעים, כלי יוצא מחכלל, עשו רושם של אנשים נכערים סבני הסכנות הנמוכות ביותר. הם היו מוכי מחלות. התנוקות עם גרכת (מחלת עור) סעלה מוגלה על ראשיהם נישאו על זרועות נשים חלוקות בהיצוביותן לערביות ילידות הארץ. אלו היו בטבע טכחיל עור יותר. חנן הלכו בקופים. אפילו הסוטרות הערביות שעכו אצלן חמוש, ואשר דרך ידיהן עברו יהודיות מזהירות רבות, היו מזועזות ומלאות בחילה.

3. / לא היו כל ידיעות על נוסעים מינחורים בגון כתבי עתונים - דבר שלא המתיע.

4. / הגיל הממוצע של הנוסעים היה בין 20 ל-25 שנה. היו רק ילדים כועטים ונחוז קטן סכרגיל כל נסים. כובם נראו בטועלים שחורים, או כפושטי-יר, ומרש לסקרה אחר היו בלם מכוערים.

5. / הם נשאו אתם רק כסות קטנה של טטען, שחיה מדכב כחלקו הגדול מסטרטוטטים מלוכלים, שמיכות וצעפיפיים. כמעט ולא היה אחד סכין 400 היהודים בילוציאנוו שהמצאו ברשותו חפצים שהיה כדאי לחאזיקם.

6. / יש עכין כציון העובדה שרובם דברו צרפתית וערבית וכי רק אחדים הבינו עכחית. זוג אחר נשמע מטרחה כספרדים. לרוע המזל לאנתבה הזדמנות לציי הטלכותי להשגין את כוחו בעת לכידת הספינה, וחייהודים הגיעו לחיפה כשהם כלאי בטחון וחכיכות עצמית. משום כך לא רצו לדבר, ורק אינפורמציה מועטה אפשר היה להצל מפייהם - השורה עם הספינה הספרדית (1947) האחרונה, אנאל, שנוט/עיה גם כן שטרר על השתיקה בקפדנות. סבורים כי ליתר הצלחה זכו הסטרה תורצישראלית וה-סי.אי.די. שנכחו בכמספר גדול כחרגיל, ואשר נטלו חלק מהתפקידים הכבוצעים כרגיל עיי אנסי I.I.I (כנראה General Inspector) עליה יהודית בלתי-חוקית) של המחלקה הזו.

חנסיעה.

7. / רוב היהודים הגיעו לנקודות מעבר בעצמם. לא היה שום סימן לכך שנתנו כרטיסים בתרכזי השליחה לפי הנוהג חרגיל. טועטים סאד סכין הנוסעים עלו עלהספינה במארטיל ב-17 ביוני כדרך, מקום שם הוכנה וצוידה להפלגה: - דברים כגון סכשירים לככוי ולקות היו תוצרת מקומית של בייחור במארטיל. רב הטפליגים הוכאו בסכוביות-שירות קטנות לנסל צרפתי אחר באפריקה הצפונית ועלו סיד על הספינה, לאור היום. גטיעת שירת הסכוביות ארכה בטלס טעות.

8. / אורך זמנן הנטיעה כים אינו ודאי. על סמך תעודות הנכאאות עתח כרשות הסי.אי.די. - סלודאכוננו אי אפשר היה לבדוק אותן היטב - סבורים כי הנטיעה ארכה מ-12 עד 14 יום.

אצא

/.

תעמולה.

9. / תיהודים על הספון היו קנאים כשם שהיו מלוכלכים. לרבים מיה מבט פראי ומסולח. סספר טיסטאות בכתבה וצובעו, אך סולקו בטרם הגיע הספינה לחיפה. דגל ציוני כודד חתנוסס ברמש התורן.

העכרת הנוסעים.

10. / כשהתקדמה האניה לרציף קטורה אל סירת גרר, שרו תיהודים שהיו על ספונה את "התקוה" במקוסט ובסבטא גרוע. לבסוף שותקה שירתם עיי הרמקולים שדרכם נתנו להם הוראות בעברית עיי אחד הסתרזמים של המחלקה. זקן אחד ירד ככבש, ונדסח היה סהבל יעבור בשלוס.

11. / אולט, קבוצת פרחחים צעירים, ובתוכם יהודית אחת, קבלה על עצמה את התפקיד למנוע כל ירידה נוספת תן עיי הובחה והן נשמוש בכח. הקבוצה הזאת פוזרה בסהירות מבלי שהיל אחד סתחיל הכוסט יכת אפילו מכה אחת, אם כי היהודיה חנאל נסתה לקטוע בשינייה את ידו של סרג'נט-מיג'ר אחד.

12. / החיילים המוסטים שנהלו את הפעולה התנהגו בהתאפקות למוטת נוכח ההתנגדות הפראית שהלכה ונסנתה. העכרת האנשים נסתיהם תוך שעה וחצי בערך.

חאניה.

13. / האניה אצטל העלתה סרתון יותר מכל אניה יהודית אחרת חשנה, ואם אסטר הדכה, היתה גם מזוהמת יותר. על ספונה נכצאו כלאי רסואות טובות סתוצאת איטליה וצרפת, אולם לא נעטת כל נסיון להתאימן לצרכי התגוננות כפי סאירע כיסרזידנט ורטיילדו (יציאת תסיוז).

14. / סבורים כי האניה היא מכוצא איטלקי וכי חבר העובדים גויס במקום.

שרות הכסחון.

15. / שרות הכסחון של היהודים עסד על הגובה, כרגיל באניות קטנות או במקרה של נסיעה מדוכה. העובדה כי סספר כה גדול מבין הנוסעים היו ילידים שלא ידעו לכתוב ולא היו מסוג האנשים הנושאים עמם סכתבים ותעודות, עזרה בהרבה לשרות הכסחון היהודי. נוסף על כך, הודרכו הנוסעים בהקפדה לענות במלה אחת ויחידת "גיסו" לכל שאלה ישירה שתופנה אליהם. הדרך היחידה להשגת אינסורסציה בעל-פה עיי חקירה בלתי ישירה והקשבה לשיחות.

16. / נקודה מענינת בקשר עם ידיעה סוקדמת על חאניה נתגלתה בעת שמר משה ברססון מהג'וינט A.S.C. כחיפה, שוחח עם חבר המחלקה, זמן מה לאחר שהאניה הגיעה לנמל, בקשר לסדרי חדאר של המעטילים. הוא לא הכיע ראגה לסדור הלוקת ביר למכתבים לנוסעים שנמצאו על ספונה של "להציאנו", אך רצה לעשות כן למען הנוסעים בספינה הכבאה עיי כך הראה כי היה ידוע לו מהו סוג היהודים הנמצא על הספון.

שכוש בתעודות.

18. / כל התעודות נמצאות ברשותה של ח-סי.אי.די. אך מכל מקום ססטרן היה מועט. העזר כרטיסי הסוכנות היהודית והמפלגות מסאיר פתח להנחה כי האניה היתה ברובה עסק של יוזמת פרטית.

תגובות בחיפה.

10. / עד כה לא היתה שם תגובה בחיפה. יום לפני כואח של האניה הרגישו משמרות המחלקה בעיר כי התושבים שמחלים במיוחד, הרבו בשיחח, היו נוחים ונכונים לסייע. אך יתכן כי זה כרוך בהשפעה הסועילה של תקנות העוצר החמורות שהוטלו עקב טעשתחבלה היהודיים.

מסקנות.

20. / את המסקנות הכאות אפשר להסיק מהעדות הנ"ל: -

- א. - כי "לוציאנו" היה אניה של מחלקה שלישית מיועדת לסעוד היהודים "השמאים" (כמתכונת תודו - המתרגם).
- ב. - אפילו אם נשאה הסוכנות היהודית בהוצאות הכספיות, הדי חלק גדול מהארגון נעשה ע"י יזמה פרשית: העזרה האמריקאית היתה כסוח כאמס.
- ג. - הג'וינט הח"ט מקבל ידיעות מקדמות מוסמכות על העליה הבלתי-חוקית.
- ד. - ארגוני שרות הבטחון היהודי יעילים יותר כאניות הקטנות.
- ה. - האניה יכלה להצטייד כנסל צרפתי בהארץ מאוחר, כ-10 יוני.

14/295

31.7.47

ד"ר ישיבת ציון
כ"א דרור

המסיבה: השם הזר של ציאנו מ"א. ישיבת ציון בת 250-300 סניפים. סמינת בארץ איטליה שטובתה בזמן המלחמה לסמינת פטא בחומי-איטליה. כנזיה מעץ. סונעת עיי. מוטור איטלקי ריזול כלפני המלחמה, טוב מאד, אשר עבד כסדר עד הדוע האחרון. מהירות, במחצת 6-7, יכולה להגיע ל-8 קטרים.

הזר העובדים: איטלקי. במהיכ 8 רב-החובל מנזח רק בנביצייה חרסית, כן גם הקלין הראשון, (זאת מה שהעמיס עבודה על המלוחה ויסאי שלנו), 2 סכוכאים שביט, ו-4 מלחים המנזסים גם הם רק במלוחות קצרות.

הנביעה: ציאנו מטרסיל. בכרון לאלבייר ב-10/7 אחי"צ. החעמט נקבעה ל-15 לחדש, כך שיכולנו לנסוע לאט. כתאריך הקבוע העמטנו וציאנו בכרון לארץ, דרך פל אורך החוף הצפון אפריקאי, עד לכף בון, טביליסי, כף סאמון, דרום כריאה, תיא וחיפה.

בניית הכלי: לפי המסדים של ליאונרד ז"א אי בניה על הסימון, מה אנותן הסודא וסאייר את הכלי בצורתו הטבעית ונותן גם אפשרות להגיע, יכולה לקחת 250-300 אי. לא כן בעתה קיבד בסידני, הבניה נעשתה גם על הסימון. מה אגום לאי-יציבות למרות הבלטט שהוטס לאחר ויכוהים ובקשות ושלא היה מספיק. התכנית הראשונה של הכלי היתה העמטת בצפון א. אולם התכנית שנבחה וחוחלטת הכלי יעביר לכלי גדול (במקרה זה היה הנביעה). היות וחזקן היה קצר וגם סך הנביעה עד להעברת 2-3 ימים, נכחו באולם העליון הבכור על הסימון הקודם, סמסלים-עם שכבת טכניס אחת, בינהיים תכנית זו התבטלה וחוחלטת לחזור לתכנית הראשונה, זיא העמטת בצפון א. היות וסודו, והכלי גם היה לפני סיומו, והבקשה לבטול הסמסלים למכביס ברחתה. ברצוני להודיעך טעד התחלת הבנייה עמד הכלי בסידני כחודש וחצי.

כלכלה ובטבת: החישוב כל הזמן בעתה על 500 מקומות, אבל עם סיום בניית הכלי עיי אדו בות אויר, מעבדים, כניסות וכ"ק קוצץ הסמטר ל-400/450 מקומות. (כולל 160 מקומות ישיבה). האוכל היה מחוטב ל-20 יום, ל-500 איש ורק לסכונדים, לחם לא קבלנו, ותפוחי אדמה היה במקום זה 6 סניפים. מה שהגיע אוחנו לבטול כל היום. בעית המיכונקות, הילדים החוליים והנביים העניקות היתה קיח מאד מחוסר חלב במידת מפקת. בעזרנו בסין אסכוליות ותפישו שהיו בדשותנו וחלקנו לנשיים החרות ולילדיהם.

המטבח היה קטן. המטבח בעזר שני דוודים חודש מאד היות והיה עלינו לבטל כל חיוב תעוה אדמה לזה גרם לעמיס לדחית הארדנות. חייבאא כהמסכן ההחזון שהיתה בדיוק לכרון המטבח הקטנת מאד על עבודת המטבח כי בדרך כלל במקומות כאלה יסנה הנועה תמידית, וגם על חלוקת המיטת זה הקטח כי המיטת היתה קרובה מקום זה. התגברנו על זאת על-ידי שנוי כרון היציאה, בהריסת סמטר מקלסות וסגירת המעבר בכרון למטבח.

המיטת: היו לנו 20 סניפים ל-20 יום ל-500 איש. זיא 2 ליטור לאיש עם ביטול, היות והיו לנו רק 450 איש והנביעה ארכה 12 יום היה מיטת סמסיק ומסלנו גם את רחינת המיכונקות והילדים הנבועים במצעים - במיטת מחוקים. בניית הטנקים לא היתה בסדר, נכחו טבי סנקים בנזבה שביט על שנים במרטום המסיכה, מה שגרם גם כן לאי יציבות, חידוק הטנקים היתה ברוע מאד ובלתי מחוטב למפרע ויט להודות על זה שלא היה לנו ים חוק.

אורז: כל האורז היה עיי 8 ארובות אויר, 6 מכביטות ו-2 מאבני. כונף לזה היה פתח האולם התחתון סגור בחלקו, זיא דוודים גדולים בין חלונות ר. ל. למחללים, מה שאיפשר זרימה אויר וזיבום בתן אור. גם האולם העליון היה פתוח עיי חלונות ופתחים וכל זה יחד אסאיר זרימת אויר למטה, כך שאפשר היה לראות היה במיד.

בתי-כסא : בתי הכסא היו בנויים בידכתיים בשטח סמוך לדופן, חיות ומירכתיים נכנסו קצה סניפתם, ולא הודקו לשום אינסטלציה סיוחית והיה בסדר בסדר, לנית-כסא זה יש לבנות תאים סיוחתיים לילדים עיי הקטנת התורים ולכשים חרות עיי הוספת ידיות, החסרון בבתי-כסא כסוג זה הוא בזה שהוא לא דביל על ספינות וקצה על ההסוואה.

היציאה למקום ההעמסה וההעמסה: לפני היציאה מוכנס עם אנטי צמרן א. על מקום העמסה, וקבלנו בסידור דייג מאנטי המקום עם, בכרי לחובילנו עד לני ודת ההעמסה, כן הוחלט שיהיה עם סכני אור סזויים תחכה לנו בהחלפת הסידור שבו חיתה צריכה להעמסה היעמסה. סוכם על ארגון ואנשים לקבוצות, קבוצת סכחים, זמרים, סדרנים וכדו'. יצאנו בסידור ב-10/7 אח"צ. החילה יצאנו לאסוף הסוכנים שארן כהעתיים, הגברר ביבתיים שהמסכן שליך הונח לא בסדר, מה שגרם לתקלות וכו' בשעת הנסיעה. המסכן כרון עיי סוכנים ובטל זאת בזמן הנסיעה לא היה בסדר. את חוף אלבייך דאינו ב-14/7 בבקר השכם, האמנו המהירות ומכינו הקודס, הסחובנו עד ל-15/7 בלילה במרחק 20 מיל מהחוף.

ההקרות לבקורת ההעמסה היתה בסדר הודות למלונה סמטיר היטאי זלנו, כי הדיג שזוף בכדי להובילנו לא התמצא בלילה וגם לא כיום במרחקים כאלה מהחוף. חסירה היתה צריכה לחכות לנו בפתח המסוף לא יתה. האמנו להתקדם עם אורות כבזיים והגענו בריק לבקורת סוכביעה בבמה. התקבנו מול אותה בקורת עד לעומק 4,5 סטר. מהחוף ניתן סימן אור מפוקפק עיי טנסי אורו. בקרבת מקום היה כביס וכבר עם כוכניות, כך שלא היינו בטוחים אם האור ליד החוף ככרון אליו, אחיכ הוטיעו בקורת אור עיי טנסי כייס. טמטיר החליט לרדת ולגשת בטירה ולברר את הרבו, לאחר מסירת חרואת סוקדנות בכלי על כל הקדה שלא יבוא. במקרה זה היה הקום. הטלכנו עוגן וההעמסה הולכה על החוף היה חלק מהאנשים, הלך עדיין לא הגיע. על החוף הובר לא היה טאורו בהחלטה להעמסה היו צריכות להיות שתי סירות בסדר, חן לא היו ובמקומן היו שתי סירות קטנות עם סוכנים בתוספת חסירה זלנו החלח העליה טהיתה בלתי סאורכנת, בהחילה גבריה אחיכ נטיס. ההטרדה גרמה לאי-סדר ובזר על הכלי.

התלנו ב-2300 להעמסה ובסרנו ב-0200. העליה הלכה לאט, היות והאנ יש לא חסן כולם על החוף, מה שאמזר את האורו על הכלי. האנשים לא הביאו לחם אהם לשלוח הימים הראשונים וליטונכים כמו שסוכם. רשימת אנשים וקבוצות לא נמטיה.

החומר האנושי: בקטנו לעלות ילדים רק למעלה. הויל 6 לא קוימה. יו'נו בסדר זה של תינוקות והעק גדול בני אשה עד 20 יום. צמטיס-תינוקות וילדים 120. האד זקנים ובכיים הרות ובזויים וככזה בתורים אעיריט, רק בחלקם חבוי חבועת, וב האנשים עלו בלי בגדים ושמיכות ובלתי סאורכנים, אולט התנברנו על חרבר סיד ביום הראשון, וצאנו לאמר שעה הוצר זה אסור להסתדר ביתר קלות בגלל טבאידותם (כי הם רואים כך את המזיח) והעיקר בשעתה שולט בפתח, זה עוזר הרבה (הקבוצה לצוהית כי את הערבית שלנו אצנסי כביכיים). ונוסף לזה אלה אינם אנטי מחנות, הדבר והמקום ביותר שלא אורכנו מכל הכחניות על החוף, החטרון ברופא או חובטת הודנט כמיוחד ואין לשלוח בלי בלי רופא או חובט. היו ילדים ותנוקות עם וילקות, טבובדים עם שצעים וכל זה האריך טמול. נוסף לכל החתעלטיות והתקפות לב וסחוק בבטיס הרות ובטחלות היט של כל אחד, לטלוח יש טמטיק עבודה חוף מלהיות במרופא האנטיס חולקו לקבוצות, נבחרו סכיים וקבוצת סדרבים וטורדים וסכבודתם היתה הוטטת סיגורות. ובכלל חכל הלך עיי הבטחת של גוטטת טהור. היו הראשון היה הקטה ביותר כי חלק גדול סוס אנטי כדבר ולא דאו או הדיחו את היט, כך סביט סקט סאר הקיאו והרביאו לא טוב, וטיד לסחרת הכל אורגן והשתחר כקיון. הכאורת חרובה במקרה זה ויש להוטיף לכלים כמות יותר גדולה.

כל חדרך היט היה שקט חוף מפעם אחת והמטיבה טולטלה כקליעה אכילו ביט שקט; בטמטיקיתה היתה עוברת לידנו מהדף הערופטלור היינו טלטלים, סחוסר יציבות ובניה על הסרון. מולי צד קליט היתה ברטה 20-15 מעלות.

בזמן יום למכני כך בון לאורך חוף תרבים הטיעו אורינו. בהחלפת הוטיע במרחק מה טחכלי והטמקנו לתוריד את האנטיס בהטעון, אולם טכנה הכלי הסוננה עם בתי

הכנת בירכתיים מסך את השומת לבו. הן מעלינו כשלת-שעות וצלם אותנו סבל צד. לסחרת מול כך בון, הופיעה המסחיתת, התקרבה אלינו, שאלה לטם ולאוכיות: לא ענינו והסכנו. עיי הרם קול שלהם מסרו לנו את חרצות היום ובתוספת ציונות סזלחם (ספר על ה-4500); בהמשך הדרך ניטה להראות לנו את כח מסדנו ועם הירכתיים שלו לטף את החרטום שלנו במכה, מה שגרם להפלת העונן שלנו. אחיכ הופיע ובקט סליחה והטיל את ההאספה על "המלחים חרדועים שלנו" ועל אסטרטנו בזה שאנו נוסעים בכפי קטן זה.

זה שמסחיתתה נוסעת בקרבת הכלי, יכולה לשחק את כל החיים במסיבה עיי מסיבת האוסה הלב של העולים. כל העבודה במטבח וכו' כפסקת ולמעמים גם גודת לתטיח הכלי, דבר ראון הסלטנו על האנשים, והנשק הטוב ביותר להרחקת המסחיתת היא עיי הרמת סלקטים באנליית, היות ואינם רוצים שאנטיהם יקראו את הכתוב; ברבע הרמת המלקט היו מיד מסלקים ובהם עוקבים אחריך מרחוק זה בכלל לא מפריע לחיים על הכלי. דבר זה יש לבצל עד למאד. כל הדרך לוננו עיי המסחיתות בהתחלפות. עיי הקמה הקטר עם הכלי הנני נודע לנו על זה שגם הוא סלוות.

ההתנגדות; מדוע שחלה המסחיתת ללוננו, התחלנו בארגון ההתנגדות, דבר ראון עיי הטברת הצורך כהתנגדות לאנשים, אחיכ חלוקה לקבוצות התנגדות והכנית הגנת האנשים האלה לא כאשד אידוטה אשר עברו מלחמה, ופוככים לכל; כלם ייעו שהם נוסעים לקמריסין וזלק גדול גם רצה בזאת היות וחלק משפחתו ככר שם מססיכה חורמת. חלק גדול לא היה מוכן לכך, הן מסחר ונוסף לכך הנסים והחורים התנגדו לכך והאשד נגד, ואם היתה התנגדות חרבר היה כמשך-דק דקה ולא יותר. זה הדכה לנו המיר בהתקרב המסחיתת ובעשותה תמרוכי הסחרת, וק חלק קטן היה מוכן לכל; הגנה הסכנית שתוכנה עיי הצמת הסמוך במסגרות מזולאי עץ עם החורים לסזלה, כך שזה יקפו על הקפיצה על הסמוך, נוסף לזה מויחת פקודות מודיעים עיי סגריכה, הגנה עיי כבלים וחבלים בירכתיים, כן גם שלברטים, לוחות צפים במאונך, בן אורבנו האנשים לקבוצות, לכל אחת נסטר-תפקידה ותוכנה גם דורכה, את הנשים והילדים העלנו לאולם העליון היותר מאורר.

אולם בסדחק 60 סיל מחומי הארץ הופיע סכרן כהול חתום עיי יטתה על כסול התנגדות בלב ים לדגל מצבנו הסיוחר (התינוקות וחילדים), וכאזע ההתנגדות נמדאתבשעת ההעברה לאנשי הגרדש כנסל, כשהורענו לאנשים שהחלטנו לבטל את ההתנגדות בחלקט מרוב סתיחות וסמחה דצו לכסך את סכמיר (סזה יש להבין עד כמה חם היו מוככים להתנגדות).

זה מספר ימים סלון ינו עיי מספר מסחיתות כארבע-ביחר וכל הזמן ניסו לשכנע ולפתות ולהכביר לפעילים בשלש חספות: אנליית, ארמית וגרסנית על הספנות שבהתנגדותם, ואנו המיר בהסברת נגד, באותו ערב הודיעהאנשי הסקור הגחיתת הכנות שהיא בנתת אזהרה אחרונה למכהיני הספינה ואם יש בדעון מיטהו סאתנו לדבר שייעה סימן. ההכנות לעליה נעשו כמסחיתות האחרות, סכפיר ניגט לדבר והודיע שהיות ועל סמוכיני כ-100 תיבוקות וילרים, זקנים זקנות ובשים חרזת אנו לא נתגד; אנו נוסעים הביתה וליר המים הסריטוריאליים נדטה לקבוצת חיללים בלתי סדוינים שיוליכוכך לחיטה; המסחיתת ענתה שתעביר את הרברים לסלסוכות ורק הקצין בתפקיד היה סדויין. בן שאלה כאם יש לנו חולים רציניים או סדועים, סכפיר ענה: אתם כסארים עדיין האויב שלנו ומאויב אין אנו זקוקים לזדחה. הם ענו שאנו סדועים ואינם האויב שלנו, הם רק עוגרים את העליה הבלתי ליגלית, הסוים הומסק והמסחיתות החרתקו-ויליר היהם כ-4-5 סיל מהחוף שחלטנו עלינו ולא כסו סדוכם, עלו עם נשק וסגללות, המוטור חובל על-ידנו ובמסכנו לחימה ב-0500 נסת לאחר הקטר האחרון, בהיות האנכליים על הכלי ולאחר פרידה סכפיר בכנסתי יחד עם סני מלחים מסקנו לסליק. לסי מה שסמענו סחטליין, התנגדות בשעת ההעברה היתה קצרה מאד.

ענין ההעברת; הרד לא סוכם במירכי בלל על ההעברה לחוסה, הדבר נודע בדרך והקטר עם החומה חוקם והתכווכו להעברה והנה הופיעה הודעת כסול מליאנדר ויומיי לפני הארץ שזב הודעה על נסיון להעברה; כסינו לעשרה זאת אבל היות והמספן סחולקל וההחזיק לא טובת של הגנה עיי המלחים וביום האחרון נאחרים הומסק גם הקטר - לא כוצעה ההעברה, גם ההזדאות כהחופים על ההעברה לא היו ברורות למדי ויש לזכור שהיין סלוים במסחיתות.

התפילה והגידושים לקפריסין אחרי מלחמת העולם השנייה

ב. "שיבת ציון" (Lucianna)

ספינה זו, שפנייה למחלת סלה היה "אורח", הפליגה ב-16 ביולי 1947 מנמל אלג'יר, בפקודו של דוד מייזון המכונה "בנפיד" ובליווי האלחוטאי כוסא' הררי המכונה "בייק". הייתה זו ספינה קטנה בה כ-250 טון, ועל סיפונה 411 מעפילים, מהם כ-120 חינוקות וילדים. למחרת היום הפליגה בדרום איטליה ספינת המעפילים "ייד חללי בשר-הזויז" (ראו לעיל, פרק שני, סעיף א), שהייתה צריכה לקלוט בלב ים חלק ממעפילי "שיבת ציון" במהרה של ערה שמוטיטה ספינה אחת לעזרתה. אך ההעברה לא יצאה אל הפועל. כפקד "ייד חללי בשר-הזויז" טען, כי נמסרו לו תראות סותרות בה אחר זו, וכי "אורח" — הלוא היא "שיבת ציון" — לא הופיעה במסופי-המפרץ. לפי סיפורם של המעפילים בריבים, לעובת זה טענה עדה סמוכה בהשגחה לראש ב-5 באוגוסט, כי "ליוז" — הוא אליוזר קליין (לימים טל) — לא יכלה את הפקודה, ולכן דרשה להסגירו למשפט.

בעת מסעה של "שיבת ציון" ההחלילה הרמטכאלית של "ציגאט אירופה השי"ד", כעוצעה את דעתה וקבעה בעולם. הספינה נדהה עליפני הים התיכון, והבריטים לא ידעו לאן להובילה. במסגרת הניסוח המשימה החשש, שבא ההליטה במסגרת בריטניה על ספינה הרוף במדינות המעפילים ונמרה איבר לתהווה את המעפילים למדינות אלו ולא לגרשם עוד לקפריסין. בהיותם בלב ים ליבשו בליו "שיבת ציון" ההחלה ובה הודעה על גירושיה של "ציגאט אירופה השי"ד" לצרפת וכן הודעה פנימית: (א) אין להתגבש במהרה להחלטות הבריטים על הספינה, במגמה לשמור על הסתרת ההגברות במדינה בעת ההעברה לאמריקה; (ב) יש להבה במסגרות אם יתברר, כי האויב אינו מוביל את הספינה להוציא האויב, כי נצטוו התלויים לנסוע עם המעפילים לקפריסין — אלוהם כדי שיחיו במחיצה המעפילים אם יבשו הבריטים להחיותם במיזון בלתי-הודע. הספינה בהגלתה כבר בארצות הרבה עליית הבריטים, ומכך בון שבמדיניות מלחמה אליה משתתפת בריטניה. ב-28 ביולי נסעה 4 לפנות בוקר ההחלטת הבריטים על "שיבת ציון" ללא התנגדות, דומה, כי השלטונות גירשו בהתקפה המפיע, וכך "יבשו" מעפילי "שיבת ציון" והנבא כי ביום לקפריסין יחד עם מעפילי "ייד חללי בשר-הזויז" בליון הודעה הרשמית על הגירוש באמר:

החלטונות אלה לא התקיימו למעשה את כל סעיפיהם המעפילים לקפריסין, אך נמשך, כמחולק, כי הפעם יושלחו המעפילים לקפריסין.

מעפילי "שיבת ציון" הועברו למחנות 51—62. לפי הדיווחים של מפקד-המחנה

6 ראו חקיק של "ייד חללי בשר-הזויז" (אחיה, חיק 232/14).
7 על סגירתה של "שיבת ציון" ראו חיק הספינה (אחיה, חיק 14/295); וכי אבידוס (לעיל, הציה 4), ע"י 105—133; כי הולדות הגנת, ג, חלק שני, ע"י 1150—1152.
8 Palestine Post, 28 July 1947

הבריטי, שנפל בידי היהודים כחוריים.

המפגש בין מעפילי צפון אפריסין היה מדא. למעפילי אפריקה, ופגישה זו היה בה כלל, בניגוד להפעלה מאירוס הים במחנות, ובינם ליבא המצויין השיגור ב-5 בספטמבר הפועל של ההסתדרות הנה קטנה עם בואה של עלייה זו מדיים לעלייה דומה מסוג סוגיה חשובה זו של מיפגש סיכום, סעיף ב: 3).

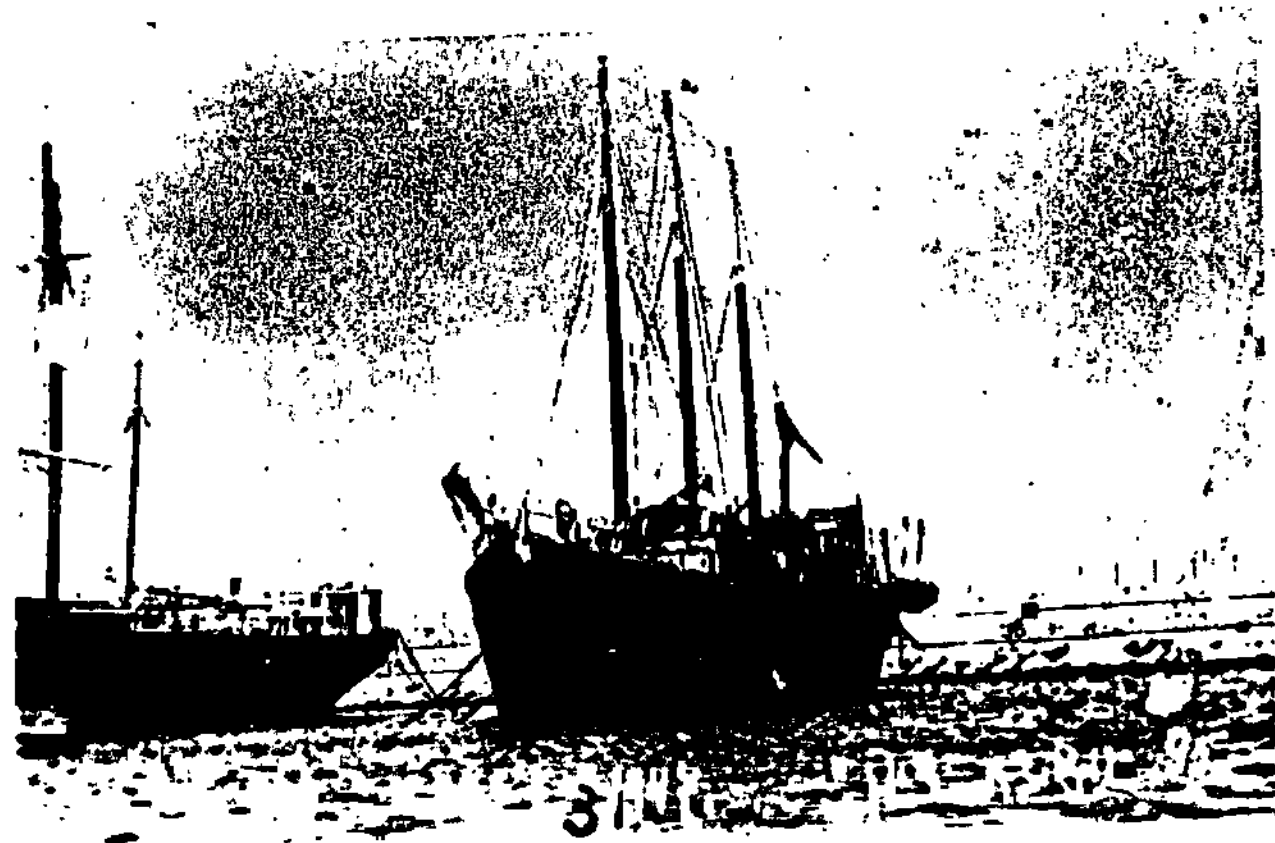
מחופי צפון אפריקה לא יצאו אפריקה יצאו את טענם והפך ולמחרת היום החזירו אותן המרפחים ולעלות על סיפונה מחוף צפון אפריקה. הבטיחה מעפיליה ב-4 בדצמבר 1947.

ההעפלה מצפון אפריקה

הבריטי, שופל בידי ה"הגנה", לא נתקבלו יפה במחנות, "בנראה בגלל היותם שחורים".

המפגש בין מעפילי צפון אפריקה לשאר המעפילים במציאות הדחוקה של מחנות קפריסין היה מדכא. למעפילים מאירופה היתה זו הפגישה הראשונה עם יהודי צפון אפריקה, ופגישה זו היה בהן כדי להטב. ההעפלה מצפון אפריקה לא היתה סלקטיבית כלל, בניגוד להעפלה מאירופה. למעפילי צפון אפריקה לא היה כוון נסיון קודם של חיים במחנה, ובינם ליאר המעפילים לא היתה כל לשון משותפת. בדין-חשבון המעניין שיגר ב-5 בספטמבר 1947 למחלקת-העלייה של הסוכנות היהודית ולועד-הפועל של ההסתדרות חות אלי מויאל, שליח "הקיבוץ המאוחד", בעיוה-קליטה לשה עם בואה של עלייה זו לארץ. לדעתו היה צריך להקפיד יותר בבחירה המועד מדים לעלייה דווקא מכוס שהעולים היו ראשוני המעפילים מצפון אפריקה (על סוגיה חשובה זו של מיפול הגלויות בתנאי-החיים של מחנה-מעבר ראה להלן, סיכום, סעיף ב: 3).

כתופי צפון אפריקה לא יצאו ספינות-מעפילים נוספות. השלטונות הצרפתיים בצפון אפריקה שינו את סגמם והפתיעו את מאות המשפחות שציפו על החוף, אסרו אותן, ולמחרת היום החזירו אותן לאלג'יר. 44 מעפילים הצליחו להמוק מידי השוטרים הצרפתיים ולעלות על סיפנה של "הפרדסים", שיצאה מדרום צרפת ועגנה בהנאי בחוף צפון אפריקה. הספינה הצליחה לפרוץ את המצור על חופי הארץ ולהוריד את מעפיליה ב-4 בדצמבר 1947.

113 vol

800 מעפילים גורשו

אתמול לקפריסין

הערב יגורשו עוד 200 מעפילים, שנשארו מחוסר מקום באניות-הגירוש

הגורש
99.7

הגורש
29.7.47

~~הגורש~~
הגורש

אתמול הגיעו למסע חופה שתי ספינות נוספות של מעפילים אחת מאירופה הדרומית והשנייה מאפריקה הצפונית. גם יבוא חצי זעקו המעפילים בעת פעולת הגירוש ושני שבטי ישראל התאחדו אתמול במחוז הפריקה בוויסה במאסקם על זכות החיים של עם ישראל.

שיבת ציון — ספינת ח.ה.ה.ג.ה. ברכה נראתה ספינת מעפילים זעירה כשהיא עיפה דרומה אל כוח דרויפק בעזר זה ספינת-גורל של המסערת כשהתקרבה גדולה בה 100 טונות 27 ספר ארכה ועל התקן היחיד התנפץ דגל המלח לכן נתקף הספינה נראה כעין סוף חא העץ שעל יד חדר המטונות נהרס בחילוק כנראה בשעת התנגשות כקלי העץ עם הסלדה של איות המטונות. לפי הודעה ליסת הכוויצין נכבשה הספינה בש.ט. 3. אור ליום אתמול ללא התנגדות אך הודעה מסיפה כי טונות הספינה תובל אותה שעה שבה הקודם של הספינה. לואיוואה. על לוח עץ בירכתיס היה כתוב בעברית ובי אנולית. שיבת ציון — ספינת ח.ה.ה.ג.ה. עם ישראל חיי.

בספינה שיבת ציון עמו אתמול לארץ 400 בני העת הספרית אשר בולת ערב. הספינה ירד גברי גבר אייבי הבואה כ-1000 מעפילים שרדו אחינו באירופה. אחד המעפילים שהו הספינות היו עברו אתמול לקפריסין באניות אגסייר שילטר. האספיר קוספריס. כ-1000 מעפילים נשארו עדיין בכפינה ליד גיכוני אייבי וגירוסים יבוצע. כפי שספורים הערב בשעה 6.

התנגדות שיבת ציון — בעת פעולת הגירוש ירד אנשי שיבה ציון התנגדות שובאה בהוצק יר. מעפילי הספינה השניה עברו לאנית הגירוש בשי קט וללא הניכה.

אין לבתי הורגים — לבתי החולים בארץ לקחו 38 מעפילים (מחליט ובני משפחותיהם). ההכנות ה.שיגור. ימות. הגירוש. לאחר ליל שיבוטים הועקרו העונאים

הספינה נתקרה למחוז הפריקה בשעל ספינה וכלל אשכנזים פוסטסיים מאות

עולים מן האניה "שיבת ציון" מועברים לאנית הגירוש

למס אתמול ב-10.30 בבוקר. החלק המזרז החי של הכל נודר בקיל והוכסלו כפי כמותו. על כוח הפריקה שסוהר לכבוד האנציה ורין ליוון זך כמט והקבו כדורי החיסום וסוכות החיסוי בדי. די. סי. המגילות נשרים כהונעטם היו מידלים ספינות באמצע נכחו ככר החבלים דלי כמנים את גורר העוריים של הפליטים הויטים לצעו ככר עפרות כמדים על אודת ארץ-ישראל. לפי המיליטנט לבדי קת המפעים כהתורה קבוצה חיליית רבים נהם — המנדטים כהנמאק המסתתים כריחיותה הביטחונה. חללו דודים ביחמם האדים לפליטים קבוצה שניה של חילים שהכריתת הרסיא. מוננים באקדומים התי יצבה לפך אלווקחיה. קבוצה שלישית של מוננים ככר רול עקד ראש ובערונים בן איות עשה התי ל-מפיליה. זאת היא המעשה. חילייתם שלבים נכחו עזר חילים רבים במידת המסרה של המטה על מתי ליל הגרשים העכרת המיליות המעפילים נכח על אצולה הכריזאליה קיריל. נהם הביטוח בניאל כוכבי מסק התיחיות

המעפילים ובנייתם בחלופות כחולה וכוכי עם לבנים. עוכדום מלחי חצי כוכשי המפיעה כמות לסיפון בוקעה שירה. הן הקורה כביטוי נורחי צולה אחריה — החוקקתה לפתע נכרוו מישוה ככסן הסי מיה הרעועה כהמת לסיפון בקיל עז עם ישראלי. וכלל המניה והצדדים עונים לעוכרה חילי עם ישראל — חיי"ם כשע סעיפון.

המסערת כשהתקרבה גדולה בה 100 טונות 27 ספר ארכה ועל התקן היחיד התנפץ דגל המלח לכן נתקף הספינה נראה כעין סוף חא העץ שעל יד חדר המטונות נהרס בחילוק כנראה בשעת התנגשות כקלי העץ עם הסלדה של איות המטונות. לפי הודעה ליסת הכוויצין נכבשה הספינה בש.ט. 3. אור ליום אתמול ללא התנגדות אך הודעה מסיפה כי טונות הספינה תובל אותה שעה שבה הקודם של הספינה. לואיוואה. על לוח עץ בירכתיס היה כתוב בעברית ובי אנולית. שיבת ציון — ספינת ח.ה.ה.ג.ה. עם ישראל חיי.

צעיר והוא קדוש כהול בסבי
 ודיברו שלילית. סיפוס מורחז כזכור
 גם נולד כולו שיאסת לארץ ישראל
 פיהם אינו סיפוס כסירה טעה ארזי
 מה הסירה היא עננית ואילו הנלים
 הכודות, הגשמיות לעזים מסיבה
 הן כדמיתות.
 כסעו זל — צודר שמיכה, לקוס.
 תבילה קועיבגים נראים לא מעם
 יש גם יחזים.
 ככין 96 הבאים — 179 הם גבי
 רים, 71 נשים, 122 ילדים. סלכום
 הוטארו ביכד, 21 אנשים — 7 מר
 לים (2 נכדים ו-5 נשים) ואתם 17
 קדובים.
 סלכונות הצבא מוסרם, כי כאשר
 עלו מלח הזו אל סגרת הכעלים
 שיבת ציון בשעה 10.0 אור ליום
 זה לא נהקלו בהתנגדות אלם לא
 כן היה כנסל חיטה.
 בעברית בלי יראתה נאדעה הנדעה
 כמי כרוז: הקצק הראשי כדקם
 אהבם לודת כקצק זכרה, בשחורון
 ייכנסו להודיהיסוס אחז אחד למי
 סתעלו לאנדל ללכת לקרטיסין, הילרים
 וההולים ידדו ואשונים עם ההורים,
 הקבלו את הנגדים בקרטיסין.

זאת ארצנו

השעה היתה 6 בנורק כשחזרתי
 הצבא להורוץ את העעלים, רבים
 כחנורים והתילים כושכים אותם כי
 דיהם וברגליהם, אהל מכדינו, זאת
 ארצנו.
 על הסיסון מוצות חירות, נשם
 עית צעקות, 4 חילים סוחכים את
 האנש המסדב לדות, גם כחורות כמי
 ערבה.
 החילים אינם מסתפקים בטלוי
 ה, המפיד, אלא שחורנים לענוע
 כסרבים: בעמסי, חנים, סטונטי
 את חונות דיהם, סגנולים חונות
 שטרמי, הכשר, החונל חן הספיות
 אל הרצף, — אכוריות ללא צורך
 בחימו בולט כהחונותו לשיצבא
 נכרת, חונות כונח מסטולות
 החוקטנית.
 כעבוד לכקטה, שדעלים יצאו רא
 חונים, נסארו כסוף ורקא רוב הי
 לים, שטיסאו על זרועות חוריהם,
 אחרים נסארו גם רבים שחונסו
 להגנת, הם נורקו כחכילות מעל-סני
 הנשר.
 הכעלים חורדים מעל הנשר גם
 רדים כקטי מעם הכסען חול, נדי
 קרב על הרצף חורק אחריו, למ
 כניחודשא, איה חולה נאקת, שכוכה
 על אלוקה ושלואה בירי חילים, לי
 היה חורדות בזכות אל אבותיהם.
 חיל נוסא חונק אחר אם ההלכת
 כרטי וכולה נראית אחוזה צמרסו
 דה, כסירה נראים גם זקנים.
 הכסען נלקח תכילוחיד כדקוק
 יל, וכר חורו מוחרם צדכת הד
 נעים היתחרים כוללה כעיקר קסי
 חיל כסורים, העעלים עוכבים אח
 אינית הנדיסא והחיסוי, שלושחורב
 על הצדה נסדכת הסעוליה וכל כמי
 ילית צין ריטיסם נמצאים ככר

14/295

31.7.47

דריה ישיבת-ציון
כפי דרוך

*****

המסיבה: השם הדר ילוציאנו מ"י. ישיבת-ציון בת 250-300 סוון, מסיבת באונח אית שזוכתה בזמן המלחמה למסיבה טאא בחוסי-איטליה, בנויה מעץ, מונחת עיי. מוטור איטלקי ריזל סלפני המלחמה, טוב מאד, אשר עבר בסדר ער חרנע האחרון. כהידות, במרצע 6-7, יכולת להניע ל-8 קטרים.

חבר העובדים: איטלקי, כשהייכ 8, רב-החובל מנחה רק בנביגציה חוסית, כן גם הקלין הראשון, (יזה מה שהעסיכ עבודה על המלוח חיימאי שלנו), 2 סכו נאים שבי 4-4 מלחים המנוטים גם הם רק בהפלגות קצרות.

הנביעה: יצאו כמסעיל בכורן לאלבייר ב-19/7 אחייצ, התעסקת בקבעה ל-15 לחדש כך שיכולנו לכסוע לאט, בתאריך הקבוע העטבו ויצאנו בכורן לארץ, דרך פל אורך חוף הצפון אפריקאי, עד לכף בון, סבילית, כף טסטון, דרום כריית, תיא וחיסה.

בניית הכלי: לפי המטרדים של ליאונרד זיא אי בניית על חסיפון, מה זכותן הסודות וכמאיר את ככלי בצורתו הטבעית ונחתן גם אשירות להניע, יכולת לקחת 250-300 איי. לא כן בעטה הדבר כסידני, הבניה בעטתה גם על חספון-מה זכום לאי-יציבות לפנות הכליט שהזום לאחר ויכוותים ובקעות זטלא היה מספיק. התכנית הראשונה של הכלי היה העטפת בצפון א. אולם התכנית מונחת והוחלט שהכלי יעזיר לכלי גדול (כמקום זה היה הנביע). היות וחזון היה קצר וגם סך הנביעה עד להעבות 2-3 ימים, נבנו באולם הליון הכנזי על חספון חקודם, ספסלים-עט שכבת כטכני אחת. כינתים התכנית זו החבטלה והוחלט להזדר לתכנית הראשונה, זיא העטפת בצפון א. היות ובהרו, והכלי גם היה לפני סיומו, והבקשה לבטול הספסלים למכביט נדחתה. ברצוני להוסיף שער התחלת הבנייה עמד הכלי בסירבי בחודש וח

לכללה ומטבח: החיטוב כל הזמן בעטה על 500 מקומות, אבל עם סיום בניית הכלי עיי אודות אריד, טעבדים, כניסות וכזי קרנץ הסטמר ל-400/400 מקומות. (כולל 100 מקומות ישיבה). האוכל היה מחוטב ל-20 יום, ל-500 איט זרין למבוגרים, לחם לא קבלנו, וחסות-ארמה היה במקום זה 8 סוון. מה שהניע אותנו לבטול כל היות, בנית החיבורות, הילדים החולים והנטיים המניקות הייתה קשה מאד מהוסר חלב כסירת מספיק. בעזרתנו במיץ אטכוליות וחטיף שהיו כרשותנו וחליקנו לנשים התרום ולילדיה.

המטבח היה קטן. המסודר בעוד שבי דוודים הורגים מאד היות והיה עלינו לבטל כל היום חסותי ארמה דזה גרם לעמיט לדחית האדנות. היציאה כחספון ההנהון שהיתה בדיוק לכוון המטבח חקטתה מאד על עבודת המטבח כי בדרך כלל במקומות כאלה ישנה הנועה המידית, וגם על חלוקת המים זה הקשה כי הכואבה הייתה בקרובה מקום זה. התגברנו על זאת על-ידי שנוי כוון היציאה, בהריטת כסדר מקומות וסנידת הכעבר בכורן למטבח.

המים: היו לנו 20 סוון ל-20 יום ל-500 איט, זיא 2 ליטר לאיט עם ביזול, היות והיו לנו רק 400 איט והנטיעה ארכה 12 יום היה מיט מספיק ואמורנו גם את וחיצת התיקנות והילדים הנובעים בטבעים - במים החוקים. בנית הטנקים לא הייתה בסדר, נבנו ימני כנקיט בנובה טבים על סניית בורטום חסטינה, מה שגרם גם כן לאי יציבות, חיצוק הטנקים היה ברוע מאד וגלתה מחוטב למסרע ויט להודות על זה שלא היה לנו ים חזק.

אוויר: כל האוויר היה עיי 8 ארובות אויר, 6 טכניקות ו-1 טאבו. בוסף לזה היה-ממה האולם התחתון סנדר בחלקו, זיא דוודים ורוליים כין ה-החות ל-למחלים, מה שאיטטר זרימה אויר דביות כרן ארמה. גם המלחם המליון היה שו עיי מלכות וסמחים וכל זה יחד איטטר זרימה אויר לנסה, כך ייחית מה-החות היה בליד.

בתי-כסא : כתי הכסא היו בכנייהם כירכתיים באטח סחוף לדופן, היזה וחירכתיים נכסו קצת פנימה, ולא הזדקקו לשום אינסטלציה כיוחרת והיה בטור גמור, לניה-כסא זה יש לבנות תאים מיוחדים לילדים עיי חקטת החורים ולבנים חרות עיי חוסת ידיות, החסרון בבתי-כסא מאז זה הוא בזה שהוא לא דגיל על ספינות וקצה על הסוואה.

היוצא למקום ההעמסה וההעמסה: לפני היציאה מוכם עם אנטי צפון א, על מקום העמסה, וקבלנו בטיורי דייג טאנטי הכקום יום, בכרי להובילנו עד לניידת ההעמסה: כן הוטל עלינו טיירה עם סמני אור מורייט חחכה לנו בהחלה הסחוף שבו היחה צריכה להעלות ה עמסה, מוכם על ארגון ואנשים לקבוצה, קבוצת טכאים, צומרים, סדרנים וכדו', יצאו מטיורי ב-19/7 אוח"צ, החילה יגאנו לטאנטי, ארך כשעתיים, בהבדל בינתיים שהמטכן שליך הוגה לא בסדר, מה טגרם לתקלות רבות בשעת הנסיעה, המטכן כרון עיי סבטיים ובטל זאת בזמן הנסיעה לא היה בכור, מה חוף אלבייר ראינו ב-14/7 בבקר תאכס, האסנו המהירות דמיינו הקורס, הסובבנו עד ל-15/7 בלילה במרחק 20 מיל מהחוף.

ההקדמות לבקורת ההעמסה היחה בסדר הודות לשלורה סנטייר הימטי ילכו, כי הדיג סצורף בכדי להובילנו לצ המטצא בלילה דנס לא בידם במרחקים כאלה מהחוף, חסירה שהיחה צריכה לחכות לנו בפתח הסחוף לא יחה, המטכן להתקדם עם אורות ככריים והגלנו בדיוק לבקורה סנקבעה בבמה, ההירבנו טול אותה בקורה עד לטאנטי 4,5 סטר, מהחוף ניתן סימן אור ספוקסן עיי טנס אורו, בקרבת מקום היה כניס וגברו עם ככוניות, כך טלג היינו בטוחים אם האור ליד החוף ככרון אלינו, אח"כ הוטיעו בקורות אור עיי טנס כיס, סנטייר החליט לרדה ולבטח בסירה ולבדור את הדבור, לאחר טיירה הודאה סדקדורה בכלי על כל הקרה טלג יכוא, בסירה זה היה ה קום, השלכנו עונן וההעמסה הללה, על החוף היה חלק מהאנטיים, חלק עדיין לא הניע, על החוף הוגר לא היה טארגון בהלס, להעמסה היו צריכות להיות טתי סירות ססור, חן לא היו ובמקומן היו טתי סירות קטנות עם טוטייה בתוספת חסירה זלכו החלה העליה טתיחה הלתי סאדובנת, בהחילה גבריהם אח"כ נסיים, ההכרדה גרמה לאי-סדר בכור על הנלי.

החלנו ב-2000 להעמיס ובסרנו ב-0200, העליה הלכה לאט, היזה והאנ יש לא היו כולט על החוף, מה טצטיר את הארגון על הנלי, והכדיים לא הבינו לטם אחס לשלחת היטיים הראשונים וליצורנים כמו סאוכס, דהייט אנטיים וקבוצות לא גמל ה.

החומר האכזרי: בקטתנו לעלות ילדים רק לטעלה-מגיל 6 לא קוימה, ינו לנו הסדר רב של הטינקות, וחלק גדול בכי טטה עד 10 יום, זמתיים הטינקות וילדים 116, האר זמתיים וכאיט חרות דגבריים דכאח כחודיים צעירים, רק גמליים טמני חנועה רב האנטיים עלו בלי כגדיים והסיכורה ובלתי סאדובנים, אולט ההגברנו, על חיגור סיד ביזם הראשון, ואחר לאכר טעם הומר זה אסור להסחור ביות קלות טגלח טכאידוטה (כי הם דנאים כך מה המיחה) ובעיקר כטאחה זולט בטחת, זה עורר הרבה (הכרזה לציטתיים כי את העובייה טלכו אינם בניינים), דנדטף לזה אלה אינם אנטי טחנות, חומר המקשה ביותר טלג אדובנו-סכל החחינות על החוף, החסרון ברטא או חונטת חודוט כסירות רמין לליות כלי טלג דומה או חונט, היו ילדים ומבוקרה עם זליות, טבוגדיים עם פאליים וכל זה הוריקן טמול, דנוף ללל החתעלסויות והחיקמות לב וטכול בבטיים חרות ובטחלות היט כל מל אור, לטלות יש כסטיק עבודת חוף מלחות גם רוסט, האנטיים חולקו לקבוצות, ככחור ככתיים ו, קבוצת סודניים וטוטרניים וטכורותם היחה חוסת זיגרייה, ובכלל סכל הלך עיי המטחה של חונטת טחה, היזה הראשון היחה הקטה בליתו טל חלק גדול טטה אנטי בובר ולא ראו צו חדיות את היט, כך סביים טקט כאר הקיאו והרבינו, לא סוב, דסיר לטחרת סכל אודגן והסחר בקיורן, הכסורת חונטה במקרה זה ויש לחוטיף לבלים כמות יותר גדולה.

כל הדרך היט היה טקט חוף ספעם אחת והסטיבה טולטלה כקליטה אנוז-אכילו ביט טיק, כשהמטחיתה היחה עוברת ליזנו מהדף הטודוטלור היינו טלטלים, סחוסר יציבות וזניה על הסחוף, טנלי צד קליים היחה ברטה 15-20 טעלות.

בזריק יוט למני כך בזן לאורך חוף חוביט חוייז אנדורן, בתחילה גרטיק במרחק מה טובליי והסמכו להוריד את האנטיים בהסחוף, אולם טבכה חכלי המטחה עם כתי

הכסא בירכתיים אשר את תשובת לבו. הן מעלינו כשלת-שעות וצלם אותנו ככל צד
 למורת מול כף בון, הוסיפה הסתיחה, התקרבה אלינו, שאלה לטם ולצרכיות, לא
 ענינו והסכנו, עיי הרט קול שלהם מסרו לנו את חרצת היום ובתוספת ציונות
 סלתם (ספר על ה-4500), בהסך הדרך ביטה להראות לנו את כח הטוב בו ועם
 הירכתיים שלו לטף את החרצום שלנו בטחה, מה שגרם להפלת העונן שלנו, אחיכ
 הוסיף ובקש סליחה והטיל את ההאספת על "המלחים הגרועים שלנו" ועל ססותנו
 בזה שאנו נוסעים בכלי קטן זה.
 זה הסתיחה נוספת בקרבת הכלי, יכלח לשחק את כל החיים בספינה עיי מסיכה
 האומה הלב של העוליים, כל העבודת בסטבה וכרי בפסקת ולפעמים גם גורמת לחסית
 הכלי, דבר דאזון התלטנו על האנשים, והנשק הטוב ביותר להרחקת הסתיחה
 היא עיי הרמת סלקטים באנגלית, היות ואינם רוצים שאנטיהם יקראו את הכתוב, ברוע
 הרמת הפלקט היו סיד סתלקים וכשהם עוקבים אחריו מרחוק זה בכלל לא מפריע
 לחיים על הכלי, דבר זה יש לנצל עד למאד.
 על הדרך לזונו עיי הסתיחות בהתחלפות, עיי הקמת הקשר עם הכלי זמני ברוע
 לנו על זה שגם הוא סלווה.

ההתנגדות: ברוע שהחלה הסתיחה ללוותנו, ההחלנו בארזון ההתנגדות, דבר האטון.
 עיי הוצרת הצורך בהתנגדות לאנשים, אחיכ חלוקה לקבוצות התנגדות וחכנית הנכח,
 האנשים חאלה לא כאנשי אידוסה אשר עברו עליהם, וטוכנים לכלל כלם ייצרו שהם
 נוסעים לקפריסין וחלק גדול גם רצה בזאת היות וחלק מהשפתנו כבר שם סתטינת
 הקורסת, חלק גדול לא היה מוכן לכך, הן ספרו ונוסף לכך הנסיים וההורים
 התנגדו לכך והטאו צד, ואם היתה ההתנגדות חזבו הית נסוך דק דקה ולא יותר.
 זה הוכח לנו חסיר בהתקרב הסתיחה ובעצמות הטרובי הסתרה, חק חלק כסן היה
 מוכן לכלל ההגכה הסכנית שתוכנה עיי הצעת הסטון במסגרות סולווי עץ עם החורים
 למעלה, כך שזה יקרה על הקפיצה על הסטון, נוסף לזה סריתת סקומה מווייטים עיי
 סרגינה, הנכה עיי כבלים וחבלים בירכתיים, כן גם שלכרטיים, לוחות צפים במאונך,
 כן אורגנו האנשים לקבוצות, לכל אחת נספר תפקידה והוכנה גם דורבה, את הנשים
 והילדים העלנו לאולם העליון ביותר כאורד.

אולם בסרחק 60 מיל סחופי הארץ הוסיף סכרין בחול ההום עיי יסתח על בסול
 ההתנגדות בלב ים לנגל סצברו המיוחד (התיכונות והילדים), וכצוע ההתנגדות
 נערצתבעת העברה לאנית הגדול בנמל, כשהודענו לאנשים שהחלטנו לבטל את ההתנגדות
 בחלקט סרוב סתיחות ושכחה דצו לבסק אח סנפיר (סזה יש להכין ער כסח חס היו
 מוכנים להתנגדות).

זה סטרו ימים שלנו עיי מספר סתיחות בארבע-ביחר וכל הוטן ניסו לאכנע
 ולפתות ולהסביר למפעילים בשליחת הספרות: אנגלית, צרפתית וגרמנית על הספדות
 שבהתנגדותם, ואנו חסיר בהסברה נגד, באותו ערב הודיעהאנית הקורב הסתיחה
 הכרות שהיא כותבת צורה אחרונה למנהיגי הספינה ואם יש ברצון סיטהו סאתנו
 לרור שי עשה סיפן, החכנות לעליה נעשו בסתיחות האחרות, ספסיר כיגט לדבר והודיע
 שהיות ועל ספוכיכו כ-100 תיכונות וילדים, זקנים זקנות ונשים הרות אנו לא
 נתנור, אנו נוסעים הביתה וליד הים הטריטוריאליים נדאה לקבוצת היילים בלתי
 סזוינים שיוליכונו לחיפה, הסתיחה ענתה שספסיר את הרברים לללוכות ורק
 חקצין בתפקיד יהיה סזוין, כן שאלה באם יש לנו חולים רציניים או סודעים,
 סנפיר ענה: אחם בטארים עדיין האויב שלנו וסאויב אין אנו זיקוקים לעזרה, חם
 ענו שאנו טועים ואינם האויב שלנו, חם רק עוצרים את העליה הבלתי ליבלית,
 הכוים הופסק והסתיחות התרחקו וליד הים כ-4-5 מיל מהחוף החולטור עלינו ולא
 כמו סאוכם, עלו עם ניגן וסקלות, הסטורר חובל על-ירכו ונמטכנו לחיפה כ-0200
 נסח לאחר חקור האחרון, בהיות האנבלים על הכלי ולאחר ספסיר ככנסתי יחר
 עם סני מלחים סאלנו לסליק, לטי מה סספענו סחולין, ההתנגדות גועה והעברה
 תיחה קצרה סאר.

ענין ההעברה: הדבר לא סוכס בסידכס כלל על ההעברה לחוטת, הוצר ברוע בדרך
 והקור עם הנומה חוקט וההכוננו להעברה והנה הוסיפה הודעת בטול סלייגנר ויומי
 לפני הארץ הרב הורעו על כסיון להעברה, כסינו לעינות זאת אבל היות והספסן
 סזולקל וההחזיקת חלצ סוכה של ההנה עיי המלחים ובינוס האחרון נאחרים הוספן גם
 הקור - לא כוצעה ההעברה, גם ההודאות סתחופים על ההעברה לא היו ברורות למרי
 ויש לזכור שהיינו סזויים בסתיחות.